

Innst. 475 L

(2012–2013)

Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

Prop. 150 LS (2012–2013)

**Innstilling fra finanskomiteen om endringer i skatte-, avgifts- og
tollovgivningen i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2013**

Innhold

		Side			Side
1.	Innledning	5	13.	Hjemmel for skattekontoret til å endre vedtak til fordel for skattyter under den forberedende klagesaksbehandlingen	14
1.1	Sammendrag	5	13.1	Sammendrag	14
1.2	Komiteens merknader	5	13.2	Komiteens merknader	15
2.	Trygdeavgift for fiskeri m.m.	6	14.	Rapportering til skatteetaten av utbetaling av erstatning og forsikring for personskade til barn og unge	16
2.1	Sammendrag	6	14.1	Sammendrag	16
2.2	Komiteens merknader 6		14.2	Komiteens merknader	16
3.	Produktavgift på førstehåndsomsetning av fisk	6	15.	Skattefrie gevinster – justering i vedtakskompetansen	16
4.	Fribeløpet i den differensierte arbeidsgiveravgiften	6	15.1	Sammendrag	16
5.	Petroleumsskatten	6	15.2	Komiteens merknader	17
5.1	Sammendrag	6	16.	Opprettinger og klargjøringer i lovtekst	17
5.2	Komiteens merknader	7	16.1	Sammendrag	17
6.	Merverdiavgift – endringer i representantordningen	8	16.1.1	Ligningsloven § 4-9 nr. 2	17
6.1	Sammendrag	8	16.1.2	Skattebetalingsloven § 5-1 tredje ledd	17
6.2	Komiteens merknader	10	16.1.3	Skatteloven § 2-30 første ledd bokstav e	17
7.	Vrakpanten og vrakpantavgiften ...	10	16.1.4	Skatteloven § 5-43 første ledd bokstav f	17
8.	Engangsavgift på ladbare hybridbiler	10	16.1.5	Skattlegging ved uttak av eiendeler og forpliktelser fra norsk beskatningsområde	17
8.1	Sammendrag	10	16.2	Komiteens merknader	18
8.2	Komiteens merknader	10	17.	Andre forslag og merknader	18
9.	Ny lovbestemmelse for tollkontroll	11	17.1	Skatt	18
9.1	Sammendrag	11	17.1.1	Skattefritt kollektivreisekort	18
9.2	Komiteens merknader	11	17.1.2	Fribeløp ved aksjekjøp i egen bedrift	18
10.	Endring i tolloven – nedsetting av toll	11	17.1.3	Individuell pensjonssparing	19
10.1	Sammendrag	11	17.1.4	Boligsparing for ungdom (BSU)	19
10.2	Komiteens merknader	11	17.1.5	Selvstendig næringsdrivendes forskuddsskatt	20
11.	Revidering av EFTA-konvensjonen på landbruksområdet	12	17.1.6	Avskrivninger	20
11.1	Sammendrag	12	17.1.7	Gaver til frivillige organisasjoner	21
11.2	Komiteens merknader	12	17.1.8	Grunnrenteskatt	22
12.	Unntak i advokaters taushetsplikt på skatte- og avgiftsområdet	12	17.1.9	Skattefunn	22
12.1	Sammendrag	12	17.2	Arveavgift	23
12.2	Komiteens merknader	13			

	Side		Side		
17.2.1	Avvikling av arveavgiften	23	17.5	Annet	27
17.2.2	Herreløs arv	24	17.5.1	Selvstendig næringsdrivendes rett til omsorgspenger	27
17.3	Arbeidsgiveravgift	25	17.5.2	Selvstendig næringsdrivendes sosiale rettigheter	28
17.3.1	Arbeidsgiveravgift for lærlinger	25	17.5.3	Selvstendig næringsdrivendes pensjon	29
17.3.2	Arbeidsgiveravgift for nystartede bedrifter	25	17.5.4	Frukt og grønt i skolen	29
17.3.3	Arbeidsgiveravgift for frivillige organisasjoner	26	17.5.5	Lønnsgarantiordningen	30
17.4	Merverdiavgift	26	17.5.6	Sykepenger ved sykdom under svangerskap	30
17.4.1	Merverdiavgift på mat	26	18.	Forslag fra mindretall	31
17.4.2	Merverdiavgift elbiler	26	19.	Komiteens tilråding	37
17.4.3	Beløpsgrensen for årlig oppgavetermin	27			
17.4.4	Registreringsgrensen for frivillige organisasjoner	27			

Innst. 475 L

(2012–2013)

Innstilling til Stortinget fra finanskomiteen

Prop. 150 LS (2012–2013)

Innstilling fra finanskomiteen om endringer i skatte-, avgifts- og tollavgivningen i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2013

Til Stortinget

1. Innledning

1.1 Sammendrag

I sammenheng med revidert nasjonalbudsjett 2013 foreslår regjeringa endringer i skatte-, avgifts- og tollavgivninga:

- Det blir presisert at det skal svarast trygdeavgift med mellomsats av arbeidsgodtgjersle til deltakar i deltakarlikna selskap i fiskerinæringa.
- Friinntektssatsen i petroleumsskattelova blir redusert frå 7,5 til 5,5 pst. per år.
- Meirverdiavgiftsrepresentanten sitt ansvar for betaling av meirverdiavgift blir oppheva.
- Vektfrådraget i eingongsavgifta for ladbare hybridbilar blir auka til 15 pst.
- Det blir innført nye lovføresegner for tollkontroll.
- Tollstyresmaktene får heimel til å setje ned toll på landbruksvarer i enkelttilfelle.
- EFTA-konvensjonen på landbruksområdet for blant anna handel med råvarer og tilverka jordbruksprodukt er revidert.
- Endringer i likningslova og meirverdiavgiftslova gjer unntak frå advokatar si tieplikt på skatte- og avgiftsområdet.
- Skattekontoret kan endre sitt vedtak til fordel for skattyttar under den førebuaende klagesakshandsaminga, dersom klagen blir funnen grunna.

- Rapportering av tredjepartsopplysningar etter likningslova blir endra slik at andre som utbetalar erstatning for personskade og tap av forsørgjar blir omfatta av rapporteringsplikta.
- Finansdepartementet sin kompetanse til å treffe vedtak om skattefrie gevinstar blir oppheva.
- Det blir gjennomført enkelte klargjeringar og opprettingar i lovtekst.

I proposisjonen legg Finansdepartementet fram følgjande lovforslag:

- lov om endringer i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforkomster mv.
- lov om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltningen (ligningsloven)
- lov om endring i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven)
- lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)
- lov om endringer i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel (tolloven)
- lov om endring i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven)
- lov om endring i lov 22. juni 2012 nr. 41 om endringer i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav (skattebetalingsloven)
- lov om endringer i lov 26. april 2013 nr. 16 om endringer i ligningsloven og merverdiavgiftsloven mv. (kontrollbestemmelser og personalliste)

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Gunvor Eldegard, Gerd

Janne Kristoffersen, Marianne Marthinsen, lederen Torgeir Micaelsen, Torfinn Opheim, Knut Storberget og Dag Ole Teigen, fra Fremskrittspartiet, Jørund Rytman, Ketil Solvik-Olsen, Kenneth Svendsen og Christian Tybring-Gjedde, fra Høyre, Gunnar Gundersen, Arve Kambe og Jan Tore Sanner, fra Sosialistisk Venstreparti, Geir-Ketil Hansen, fra Senterpartiet, Magnhild Meltveit Kleppa, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, og fra Venstre, Borg-hild Tenden, viser til at regjeringens vurderinger og forslag er nærmere omtalt i Prop. 150 LS (2012–2013). I det følgende innledes kapitlene nedenfor med et kort oppsummerende sammendrag basert på en foreløpig utgave av Prop. 150 LS (2012–2013). For nærmere omtale av bakgrunnen for og vurderingene knyttet til hvert forslag, vises det til fullstendig tekst i den endelige proposisjonen. Når det gjelder behandlingen av endringsforslag knyttet til avgiftsvedtak i Prop. 150 LS (2012–2013), viser komiteen til Innst. 480 S (2012–2013).

Komiteen viser videre til brev av 5. juni 2013 fra finansministeren om korrigerende av feil i Prop. 150 LS (2012–2013). Brevet følger som vedlegg til denne innstillingen hvor de påpekte feil er rettet opp i tilrådingens lovvedtak.

2. Trygdeavgift for fiskeri m.m.

2.1 Sammendrag

Av inntekt frå verksemd skal ein som utgangspunkt svare trygdeavgift med høg sats – 11 pst. Med heimel i folketrygdlova § 23-5 første ledd kan Stortinget avgjere at ei produktavgift heilt eller delvis skal erstatte mellom anna trygdeavgift. I samsvar med dette er det i stortingsvedtak 27. november 2012 nr. 1215 fastsatt at trygdeavgift over 7,8 pst. av pensjonsgivande inntekt frå fiskeri-, kval- og selfangstnæringa skal bli dekt av produktavgifta. Produktavgifta skal dessutan også dekke arbeidsgivaravgift på hyre, kollektiv medlemspremie til yrkesskadetrygd, kollektiv forsikring for tilleggssjukepengar for manntalsførte fiskarar og utgifter i samband med stønad til arbeidsledige i næringa. Satsen for 2013 er satt til 2,6 pst.

Praksis ved likning er at også arbeidsgodtgjersle frå deltakarlikna selskap innan fiskerinæringa har trygdeavgift med mellomomsats. Denne praksisen sikrar lik handsaming av inntekt frå fiskeriverksemd ved fastsetjing av trygdeavgift. Det blir lagt til grunn at ein slik praksis er i samsvar med Stortingets vedtak om fastsetjing av avgifter mv. til folketrygda, der det går fram at avgift på fiske skal vere 7,8 pst. (mellom-

sats), jf. Stortingsvedtaket av 27. november 2012 nr. 1215 om produktavgifta for 2013.

Departementet foreslår at ordlyden i folketrygdlova § 23-3 andre ledd nr. 2 blir presisert slik at det går uttrykkeleg fram at også arbeidsgodtgjersle frå deltakarlikna selskap i fiskerinæringa skal ha trygdeavgift med mellomomsats. Det blir vist til forslag til endring i folketrygdlova § 23-3 andre ledd nr. 2 ny bokstav f. Departementet foreslår at endringa tek til å gjelde straks, med verknad frå og med inntektsåret 2013.

2.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

3. Produktavgift på førstehåndsomsetning av fisk

Forslag om produktavgift behandles i Innst. 480 S (2012–2013) kapittel 2.

4. Fribeholdet i den differensierte arbeidsgiveravgiften

Forslag om den differensierte arbeidsgiveravgiften behandles i Innst. 480 S (2012–2013) kapittel 3.

5. Petroleums-skatten

5.1 Sammendrag

Fellesskapet eig ressursane på norsk sokkel, og inntektene frå petroleumsverksemda er viktige for langsiktig finansiering av velferdssamfunnet. Petroleums-skattesystemet skal sikre at den ekstraordinære avkastninga, grunnrenta, kjem det norske folk som eigar av ressursane til gode. Effektiv skattlegging i næringar med ekstraordinær avkastning gjer det dessutan mogeleg å redusere vridande skattar i andre sektorar. Dermed kan ein redusere det samfunnsøkonomiske tapet knytt til skattlegging. Ein nøytral grunnrenteskatt vil ikkje påverke tilpassinga til verksemdene. Då vil ressursar som er lønsame for samfunnet òg vere lønsame for selskapa etter skatt, samtidig som ulønsame investeringar også vil vere bedriftsøkonomisk ulønsame.

Regjeringa foreslår å redusere satsen i friinntekta i særskatten frå 7,5 pst. til 5,5 pst. av kostpris for driftsmiddel som blir avskrivne under petroleums-skattelova § 3 b (produksjonsinnretningar og røyrleidningar). Departementet foreslår at reduksjonen i friinntektssatsen skal tre i kraft med verknad for kostnader til erverv av driftsmiddel pådratt frå og med 5. mai 2013, då forslaget blei kunngjort. Kostnader pådratt før denne datoen, skal framleis nytte gjel-

dande friinntektssats for resten av friinntektsperioden.

Ved realisasjon og uttak av driftsmiddel bør det vere symmetri i skattehandsaminga hos kjøpar og seljar. Det blir derfor gjort framlegg om ei tilsvarende endring av satsen til 5,5 pst. ved tilbakeføring av friinntekt ved realisasjon mv. av driftsmiddel.

Departementet foreslår ei overgangsføresegn som inneber at endringa ikkje skal gjelde kostnader pådratt til driftsmiddel omfatta av plan for utbygging og drift (PUD) eller plan for anlegg og drift (PAD) mottatt av Olje- og energidepartementet før 5. mai 2013. Vidare skal endringa ikkje gjelde for kostnader pådratt til driftsmiddel omfatta av søknad om fritak for eller skriftleg underretning (søknad) om vesentleg avvik eller endring av føresetnadene for tidlegare PUD eller PAD mv., mottatt av Olje- og energidepartementet før 5. mai 2013. Overgangsføresegna gjeld berre kostnader pådratt seinast året for faktisk produksjonsstart for førekomsten, eller driftsstart for innretninga.

Reduksjonen av friinntektssatsen til 5,5 pst. vil anslagsvis auke skatteinntektene frå petroleumsvirksomdom med om lag 70 mrd. kroner målt som noverdi over perioden 2013–2050. Den delen av investeringar som selskapa dekkjer etter skatt, aukar. Lønnsame investeringar vil framleis vere lønnsame for selskapa etter skatt. Endringa i friinntektssatsen har avgrensa administrative effektar. Overgangsføresegna kan derimot innebere meirarbeid for selskapa og likningsstyringsmaktene nokre år framover.

Departementet viser til forslag til endring i petroleumsskattelova § 5 fjerde og femte ledd og forslag til ikraftsetjing- og overgangsføresegn.

5.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Framskrittspartiet, slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet og Venstre, viser til regjeringens forslag om å sette ned satsen i friinntekten fra 7,5 pst. til 5,5 pst. Den samlede friinntekten reduseres dermed fra 30 pst. til 22 pst.

Flertallet viser til at ressursene på sokkelen tilhører folket i Norge. Petroleumsskatten skal sørge for at når verdiene tas opp, tilfaller grunnrenten (den ekstraordinære avkastningen) eieren, det norske fellesskapet. Samtidig skal systemet legge til rette for lønnsomme investeringer. Disse hensynene balanse-res godt gjennom den norske petroleumsskatten.

Flertallet understreker at Norge, bedre enn de fleste andre land, har sørget for at de store verdiene fra naturressursene har tilfalt fellesskapet, samtidig

som vi har sikret et investeringsvennlig regime. Den moderate innstramningen i friinntekten som regjeringen foreslår, endrer ikke dette bildet. Dette er en mindre justering av en skjevhet som har gjort at staten har dekket en for stor del av kostnadene ved investeringer på sokkelen. Etter forslaget må selskapene ta en noe større del av kostnadene ved investeringer.

Flertallet vil understreke at stabilitet og forutsigbare rammevilkår er en styrke for det norske petroleumsskattesystemet. Hovedtrekkene i petroleumsskattesystemet har ligget fast siden 1992 og gjør det fortsatt. Hensynet til stabilitet kan imidlertid ikke stå i veien for endringer i lys av utviklingen i sektoren og forbedringer av systemet. Hensikten med petroleumsskattesystemet er først og fremst å sørge for at grunnrenten (den ekstraordinære fortjenesten) i stor grad tilfaller fellesskapet. Flertallet viser til at denne justeringen som foretas ikke røkter ved petroleumsskattesystemet. Det vil fortsatt være et investeringsvennlig skatteregime på norsk sokkel.

Flertallet har merket seg gjennom høringen og i mediene at en rekke av aktørene som rammes etterlyser en bred faglig utredning og muligheter for involvering. I den sammenheng viser flertallet til at problemstillingen er velkjent, drøftet og analysert av flere regjeringer, men at det først er nå det blir gjennomført.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, mener endringen over tid, sammen med vekstpakken for fastlandet, vil bidra til en mer balansert utvikling i norsk økonomi.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i forslag til statsbudsjett for 2014 om en grundig vurdering av konsekvensene av regjeringens forslag om endring av friinntekten i kombinasjon med økt særskatt og en vurdering av andre forslag som kan øke utvinningsgraden for felt i drift.»

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet viser til at hensikten med friinntekten er å skjerme investeringer med normal lønnsomhet fra særskatt. Disse medlemmer viser til at regjeringens forslag reduserer lønnsomheten av fremtidige prosjekter, og vil ramme marginale felt. Disse medlemmer viser til at regjeringens forslag vil påvirke aktivitetsnivået 20–30 år fram i tid, på samme måte som beslutninger og funn i de foregående tiårene har vært avgjørende for aktivitetsni-

vået i dag. For å opprettholde produksjonen i fremtiden er det nødvendig å investere i dag. Disse medlemmer viser til Ot.prp. nr. 1 (2004–2005) om skatte- og avgiftsopplegget 2005 der det står følgende:

«Departementet foreslår at friinntekten gis en raskere fradragprofil, ved at den settes til 7,5 pst. i fire år i stedet for 5 pst. i 6 år. Forslaget er i samsvar med omtalen gitt i St.meld. nr. 2 (2003–2004), jf. Budsjett-innst. S. nr. II (2003–2004). Samlet friinntekt skal fortsatt utgjøre til sammen 30 pst. av investeringen. Endringen vil bedre lønnsomheten etter skatt av investeringer bl.a. i haleproduksjon og økt utvinning.»

Disse medlemmer mener at det i årene fremover fortsatt vil være viktig å sørge for bedre lønnsomhet etter skatt av investeringer, bl.a. i haleproduksjon og økt utvinning. Disse medlemmer mener videre at det er viktig med stabile rammebetingelser for næringslivet, og at det er skadelig med vedtak som reduserer lønnsomheten av fremtidige prosjekter. Disse medlemmer vil derfor gå imot regjeringens endringsforslag i petroleumsskatteloven § 5 fjerde og femte ledd.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Kristelig Folkeparti ser på petroleumsvirksomhet og de ringvirkninger den skaper som svært viktig. Olje og gass og den virksomheten som er skapt rundt petroleumsvirksomheten er en vesentlig bidragsyter til at norsk økonomi er i en særstilling både med hensyn til aktivitet og finansiell stilling. Disse medlemmer merker seg at regjeringen nå er blitt så bekymret over kostnadsutviklingen og todelingen av økonomien i Norge at umiddelbare endringer i petroleumsskattesystemet gjennom endring av friinntekten er iverksatt. Disse medlemmer mener at stabilitet og forutsigbarhet er en av Norges fremste konkurransefortrinn, og er kritisk til mangelen på prosess mot næringen og grundig vurdering av konsekvensene i forkant av beslutningen. Petroleumsvirksomhet innebærer svært lang planleggings- og investeringshorisont, og endringer av skattesystem er ikke egnet som finjustert konjunkturvirkemiddel. Næringen har i møter med komiteen vist til at virkningene av innstrammingen først får effekt om flere år, og endringene kunne dermed ha blitt gjenstand for en høring eller diskusjon med næringen på forhånd uten at det dermed hadde skapt tilpasningsmuligheter av betydning.

Disse medlemmer har merket seg næringens sterke bekymring over at effektene av innstramminger ikke er tilstrekkelig belyst og forutsetter derfor at departementet følger nøye med på aktivitetsnivået fremover. Det vil være naturlig at det legges frem grundigere analyser av effektene på bl.a. haleproduk-

sjon, utnyttelse av eksisterende infrastruktur og økt utvinningsgrad fra eksisterende felt. Disse medlemmer viser i den forbindelse til sine merknader og ambisjoner i Innst. 143 S (2011–2012).

Disse medlemmer merker seg overgangsordningen som bl.a. sikrer at endringen ikke skal gjelde kostnader pådratt til driftsmidler omfattet av plan for utbygging og drift (PUD) eller plan for anlegg og drift (PAD) mottatt av Olje- og energidepartementet før 5. mai 2013. En overgangsregel som sikrer at de foreslåtte endringene ikke får tilbakevirkende kraft, er riktig og viktig. Det betyr samtidig at oljeselskapene vil måtte forholde seg til forskjellige skattesatser avhengig av når beslutningen om utbygging ble tatt, i mange år fremover. Disse medlemmer vil dermed også se det som naturlig om departementet vurderer konsekvensene av å gi fremtidige utbygginger som i stor grad benytter seg av eksisterende infrastruktur, samme friinntektssats som den som gjaldt før 5. mai 2013.

Disse medlemmer har merket seg regjeringens tydelige argumentasjon for at samfunnsøkonomiske prosjekter fortsatt vil være lønnsomme og at Norge fortsatt vil ha et investeringsvennlig skatteregime i Nordsjøen. Disse medlemmer legger da vekt på at endringen av friinntekt allerede er annonsert iverksatt og at hensynet til stabilitet og forutsigbarhet da heller tilsier at disse medlemmer ikke går imot regjeringens forslag, men heller forutsetter en tett oppfølging av hvilke utslag disse endringene gir.

Disse medlemmer merker seg også at regjeringen i forbindelse med senkning av selskapsskatten fra 28 pst. til 27 pst. fra 1. januar 2014, vil foreslå at særskatten økes fra 50 pst. til 51 pst. Disse medlemmer tar dette som et varsel om en endring som vil få bred omtale når statsbudsjettet fremlegges til høsten og ser det som naturlig at denne endringen diskuteres da. Disse medlemmer vil be regjeringen å komme tilbake i budsjettet for 2014 med en grundigere vurdering av konsekvensene av regjeringens forslag om endring av friinntekten i kombinasjon med en økt særskatt og en vurdering av andre forslag som kan øke utvinningsgraden i felt i drift.

6. Merverdiavgift – endringer i representantordningen

6.1 Sammendrag

Eit avgiftssubjekt som ikkje har forretningsstad eller heimstad i meirverdiavgiftsområdet skal registrere seg i Meirverdiavgiftsregisteret ved representant.

Departementet legg fram forslag til endringar i meirverdiavgiftslova som inneber at slike represen-

tantar ikkje lenger skal vere ansvarlege for betaling av meirverdiavgift. Forslaget gjeld berre dei tilfella der den næringsdrivande høyrer heime i ein stat som Noreg har avtale med om utveksling av informasjon og innkrevjing av meirverdiavgift.

Departementet vil òg oppheve gjeldande krav om at ein skal sende salsdokument gjennom representant. Dette forslaget krev endringar i meirverdiavgiftsforskrifta og bokføringsforskrifta. Departementet tek sikte på å endre forskriftene frå 1. juli 2013 slik at endringane kan tre i kraft samtidig med den endring i meirverdiavgiftslova som departementet foreslår her.

I høyringsnotatet blei det òg lagt fram forslag om å oppheve kravet om at ein skal sende salsdokument gjennom representant. Forslaget krev ikkje lovendring.

Høyringsfristen var 22. april 2013. Høyringsnotatet blei sendt til 55 organisasjonar og instansar. 10 irekna instansar som ikkje sto på høyringslista, har realitetsmerknader.

Meirverdiavgifta er ei generell avgift på forbruk som skal leggjast på alle varer og tenester. Meirverdiavgifta utgjer om lag 20 pst. av statens samla skatteinntekter og er såleis ei viktig inntektskjelde for staten.

Det er særlege utfordringar når det gjeld å krevje inn meirverdiavgifta frå utanlandske næringsdrivande som ikkje er etablerte her i landet. Det er ønskjeleg å ha rettslege verkemiddel som kan sikre at meirverdiavgifta blir rekna ut og innbetalt i tråd med regelverket. Dette kan tale for at representantordninga blir vidareført.

På den andre sida verkar ordninga i dag noko tungvinn og gammaldags og kan føre til at ein som ikkje er etablert i Noreg ikkje registrerer sin meirverdiavgiftspliktige omsetning i Noreg, noko som ikkje er ønskjeleg. Ordninga inneber mellom anna kostnader for dei utanlandske næringsdrivande ved at dei kan måtte leige inn eit norsk advokatfirma, revisjonselskap e.l. som representant.

På bakgrunn av dette har departementet sett i gang eit arbeid for å vurdere heile representantordninga. Dette er eit arbeid som vil ta litt lengre tid, men som er prioritert. Som ei mellombels løysing for å avhjelpe dei innvendingane som er nemnde ovanfor og som er påpeikt av ESA, foreslår departementet enkelte endringar slik at dagens ordning blir enklare. Endringane inneber lette i representanten sitt ansvar og plikter. Endringane inneber ei modernisering av regelverket slik at det òg blir enklare å praktisere for dei utanlandske næringsdrivande.

Departementet foreslår å oppheve representanten sitt ansvar for betaling av meirverdiavgift etter meirverdiavgiftslova § 11-1 tredje ledd. Forslaget om at representanten ikkje skal ha ansvar for å betale meir-

verdiavgifta gjeld berre dersom norske styresmakter har inngått avtale med den utanlandske næringsdrivande sitt heimland om utveksling av opplysningar og gjensidig bistand om innkrevjing av meirverdiavgift. Norske styresmakter har inngått slik avtale med følgjande land: Belgia, Danmark, Finland, Frankrike, Island, Italia, Nederland, Polen, Portugal, Slovenia, Spania, Sverige, Storbritannia, Tsjekkia og Malta. I dei tilfella Noreg har slike avtalar meiner departementet at moglegheitene til å krevje inn avgifta er gode nok slik at behovet for å gjere representanten ansvarleg ikkje er naudsynt. Det er derfor ikkje grunn til å vidareføre kravet.

Forslaget inneber at det berre er den utanlandske næringsdrivande som er ansvarleg for innbetaling av avgifta. Den norske representanten vil ikkje lenger vere solidarisk ansvarleg for avgifta, og avgiftsstyresmaktene kan ikkje krevje avgifta av denne. Lovforslaget inneber ei lemping i representanten sine plikter slik at avgiftsstyresmaktene ikkje kan krevje han for meirverdiavgifta. Dette gjer det mindre byrdefyllt å vere representant og inneber ei enklare ordning.

For avgiftsstyresmaktene vil det vere noko meir arbeidskrevjande å krevje inn meirverdiavgift via bistandsavtale enn å krevje den inn frå ein norsk representant, men etter gjeldande forvaltningspraksis blir avgifta i første rekkje kravd inn frå den utanlandske næringsdrivande. Forslaget vil derfor ikkje innebere store endringar i praksis når det gjeld innkrevjing av avgifta.

NARF sine innvendingar gjeld i første rekkje forslaget om å endre meirverdiavgiftsforskrifta slik at salsdokument ikkje må sendast gjennom representant. Departementet viser til at avtale om å vere representant er eit forhold mellom den utanlandske næringsdrivande og den norske representanten. Representanten kan i avtalen krevje at den utanlandske næringsdrivande framleis skal sende salsdokumentet gjennom representanten. Departementet viser vidare til at i ei rekkje tilfelle har det vist seg at kravet er umogleg eller tungvint å oppfylle. Utanlandske næringsdrivande og deira representantar har derfor bedt om at kravet blir oppheva. Departementet meiner derfor at kravet ikkje bør vere fastsett i forskrift.

Det blir ikkje fremja forslag om endringar i dei andre pliktene representanten har etter meirverdiavgiftslova, meirverdiavgiftsforskrifta og bokføringsforskrifta. Dette inneber at representanten framleis vil ha plikt til å rekne ut meirverdiavgift, levere omsetningsoppgåve mv. Pliktene etter bokføringslova og bokføringsforskrifta står òg ved lag.

Som nemnt vil departementet vurdere heile representantordninga. Departementet viser til at fleire og fleire land ikkje lenger stiller krav om at ein

utanlandsk næringsdrivande har representant. Departementet vil komme tilbake til saka.

Departementet viser til forslag til § 11-1 tredje ledd nytt andre punktum i meirverdiavgiftslova.

Økonomiske og administrative følger

Oppheving av representanten sitt ansvar for betaling av meirverdiavgift kan redusere kostnadene ved å ha representant for den utanlandske næringsdrivande. For avgiftsstyresmaktene vil dei administrative kostnadene ikkje auke i særleg grad. Departementet legg til grunn at forslaget ikkje har provenymessige konsekvensar.

Iverksetjing

Fleire høyringsinstansar meiner at betalingsansvaret bør bli oppheva òg for krav som har oppstått før 1. juli 2013.

Departementet viser til at lovendringar som hovudregel gjeld framover i tid. Dessutan held avgiftsstyresmaktene seg i første rekkje til den utanlandske næringsdrivande. Departementet viser òg til at når partane gjorde representantavtale, blei det lagt til grunn at ansvaret gjaldt tilbake i tid. Departementet finn derfor ikkje grunnlag for å oppheve representanten sitt ansvar tilbake i tid.

Departementet foreslår at endringa i meirverdiavgiftslova tek til å gjelde 1. juli 2013.

6.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet viser til at merverdiavgiftsreglene ikke er en del av EØS-avtalen, og at Norge ikke er bundet av bestemmelsene i merverdiavgiftsdirektivet 2006/112/EC. Samtidig er harmonisering av merverdiavgiftsregelverket viktig for at det indre markedet fungerer, og for å unngå konkurransevridninger innad i markedet. Disse medlemmer viser til at ESA har påpekt at det er en begrensning av de grunnleggende friheter å kreve at utenlandske virksomheter skal oppnevne en representant som er solidarisk ansvarlig for at merverdiavgift blir beregnet og betalt. Disse medlemmer støtter derfor regjeringens forslag, og mener at man på sikt bør legge opp til en ordning som harmoniserer med representantordningen hos Norges naboland.

7. Vrakpanten og vrakpantavgiften

Forslag om vrakpant behandles i Innst. 480 S (2012–2013) kapittel 4.

8. Engangsavgift på ladbare hybridbiler

8.1 Sammendrag

I engangsavgifta for nye bilar er det gitt ei særleg lemping i avgifta for hybridbilar (bilar som nyttar både elektromotor og forbrenningsmotor) ved at vekta av elektromotor og batteri, samt effekten frå elektromotoren ikkje er med i berekningsgrunnlaget. Praktiske årsaker gjer at frådraget for vekta av elektromotor og batteri er satt til 10 pst. av vekta på hybridbilen.

Dagens frådrag på 10 pst. av vekta på hybridbilar er nok svært gunstig for dei aller fleste vanlege hybridbilar. Departementet sin gjennomgang tyder på at vanlege hybridbilar i gjennomsnitt er omtrent 5 pst. tyngre enn tilsvarande bilar med berre forbrenningsmotor. Regjeringa vil likevel ikkje foreslå endringar i regelverket for vanlege hybridbilar.

Ladbare hybridbilar, det vil seie hybridbilar som kan ladast frå straumnettet, har dei same fordelane i engangsavgifta som vanlege hybridbilar. Ladbare hybridbilar har ofte større og tyngre batteri enn vanlege hybridbilar, men får det same vektfrådraget på 10 pst. som vanlege hybridbilar. Det er foreløpig få ladbare hybridbilar på den norske marknaden. Det er derfor vanskeleg å samanlikne vekta på desse med vekta på bilar med berre forbrenningsmotor. At dei ladbare hybridbilane ofte har tyngre batteri enn vanlege hybridbilar, talar likevel isolert sett for eit auka frådrag for dei ladbare hybridbilane.

Regjeringa har sett ambisiøse mål i Klimamelodinga (Meld. St. 21 (2011–2012) Norsk klimapolitikk). Det er mellom anna sett eit mål om at gjennomsnittleg CO₂-utslepp frå nye personbilar ikkje skal overstige 85 g/km i 2020. For å motivere til val av ladbare hybridbilar, som oftast har svært låge utslepp, vil regjeringa auke vektfrådraget for dei ladbare hybridbilane til 15 pst. frå 1. juli 2013. Endringa blir gjennomført i forskrift.

Forslaget inneber at engangsavgifta for dei ladbare hybridbilane på marknaden no vil bli mellom 3 000 og 20 000 kroner lågare. Nokre ladbare hybridbilar kjem ned i den lågaste engangsavgifta på omtrent 3 600 kroner. Departementet reknar med at endringa vil gi eit provenytap på omtrent 10 mill. kroner påløpt og 8 mill. kroner bokført i 2013. Dette utgjer 20 mill. kroner i heilårsverknad. Provenytapet kan bli større over tid dersom slike bilar får ein større del av marknaden.

8.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet viser til at Framskrittspartiets medlemmer av Stortingets transport- og kommunika-

sjonskomité tok opp problemstillingen knyttet til avgiftsbelegging av plug-in hybrider og andre nullutslippsbiler i forbindelse med statsbudsjettet for 2011, jf. Innst. 13 S (2010–2011). Disse medlemmer vil også vise til spørsmål 234 fra finanskomiteen/Fremskrittspartiets fraksjon av 6. oktober 2010, der det i svaret kom frem at plug-in hybridbiler vil få samme avgiftsbehandling som andre hybridbiler med dagens regler og regjeringens budsjettforslag for 2011. Disse medlemmer mener at det er bra at regjeringen nå endelig begynner å ta problemstillingen på alvor, og støtter forslaget om å øke vektfradraget for ladbare hybridbiler til 15 pst.

Disse medlemmer viser til at engangsavgiften i Prop. 1 LS (2012–2013) Skatter, avgifter og toll begrunnes med at «engangsavgiftens hovedmål er å skaffe staten inntekter». Disse medlemmer mener at bilrelaterte avgifter bør reduseres, og i langt større grad brukes til investeringer, drift og vedlikehold av veibasert infrastruktur. Som følge av et høyt avgiftsnivå er nye biler for dyre i Norge. Dette gjør at bilparken i Norge forblir eldre enn den burde være, og at bilene nordmenn kjører rundt i ikke er så sikre og miljøvennlige som de burde ha vært. I Fremskrittspartiets alternative statsbudsjett for 2013 ble engangsavgiften redusert gjennom å redusere effekt-komponenten med 25 pst.

9. Ny lovbestemmelse for tollkontroll

9.1 Sammendrag

Gjennom å vere til stades ved grensa og kontrollere vareførselen har toll- og avgiftsetaten ei sentral rolle når det gjeld å verne samfunnet. For å redusere risikoen ved store varestraumar, transportmiddel og personar inn i landet er det viktig å føre ein effektiv og målretta grensekontroll. Grensekontrollen tolletaten utfører skal avdekkje og førebyggje toll- og avgiftsunndraging samt anna ulovleg vareførsel. Det er viktig at kontrollheimlane etaten brukar er klare og føreseielege, og at det er openheit rundt kontrollen. Kontrollen må vegast opp mot kravet til rettstrygg-leik.

Personopplysningar i kontrollstøttesystema (datasystema) til tolletaten blir i dag brukte til å planleggje og gjennomføre ein effektiv og målretta grensekontroll for å avdekkje ulovleg vareførsel. Datatilsynet har gitt mellombelse konsesjonar for dei tre kontrollstøttesystema til tolletaten. Konsesjonane gjeld fram til 15. oktober 2013.

I lys av dette har departementet sendt eit forslag til ei ny lovføresegn på høyring. Denne skal vidareføre og tydeleggjere kva moglegheit tolletaten har til å innhente, lagre, bruke og samanstille personopplysningar når dei planlegg, målrettar og gjennomfører kontroller. Etter høyringsforslaget skal føreseigna òg

heimle moglegheit til å behandle visse sensitive personopplysningar samt ikkje-verifiserte opplysningar frå ulike tredjepartar.

Departementet fremjar i proposisjonen eit lovfor-slag som byggjer på høyringsforslaget, men som er justert noko etter innspel frå høyringsinstansane.

Departementet viser til forslag om endringar i tollova ny § 13-10. Departementet foreslår at endringa trer i kraft straks.

9.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

10. Endring i tolloven – nedsetting av toll

10.1 Sammendrag

Departementet foreslår endringar i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel § 9-5. Forslaget inneber grunnlag for tollstyresmaktene til å treffe enkeltvedtak om å setje ned toll på landbruksvarer.

Etter tollova § 9-5 kan tollstyresmaktene ved enkeltvedtak setje ned toll på industrivarer. Fullmakta er avgrensa til særskilte høve som ikkje var tenkt på då Stortinget vedtok tollsatsen, og der gjennomføring av regelverket vil gi ein utilsikta og klart urimeleg verknad. For å leggje til rette for innførsel av landbruksvarer som eit supplement til norsk produksjon mv. kan landbruksstyresmaktene elles setje ned toll på landbruksvarer, jf. tollova §§ 9-1 til 9-3.

Grunnlag for også å setje ned toll på landbruksvarer, tilsvarande som i dag etter tollova § 9-5 for industrivarer, følgde tidlegare av tollvedtaket slik det lydde fram til 2009. Departementet kan ikkje sjå at det var tilsikta at grunnlaget skulle falle bort ved gjeldande tollov, jf. Ot.prp. nr. 58 (2006–2007) s. 77. Toll- og avgiftsdirektoratet har vidare peikt på at det er behov for ein slik regel også for toll på landbruksvarer. Dette gjeld blant anna saker om feilinformasjon og der gjennomføring av regelverket kan gi ein utilsikta og klart urimeleg verknad.

Departementet foreslår også å forenkle lovteksten. Desse endringane skal vere utan følgjer for realiteten. Forslaget inneber ingen administrative eller økonomiske følgjer. Forslaget har ikkje vore på høyring.

Departementet viser til forslag til endring i tollova § 9-5.

10.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet mener at handel over landegrensene er en viktig forutsetning for økonomisk vekst og at Norge som en liten økonomi er helt avhengig av å

kunne handle med andre land. Disse medlemmer mener at gjenværende tollmurer skal reduseres. Disse medlemmer mener det er viktig å trekke fattige land med i verdenshandelen, og dette er den beste måten for å oppnå økonomisk vekst. Når det gjelder den gjenværende tekstiltollen så mener disse medlemmer at denne savner begrunnelse og har som konsekvens dyrere produkter for norske forbrukere. Disse medlemmer viser til sine merknader og forslag om toll i Innst. 3 S (2012–2013).

11. Revidering av EFTA-konvensjonen på landbruksområdet

11.1 Sammendrag

Konvensjonen om oppretting av Det europeiske frihandelssambandet (EFTA-konvensjonen) 4. januar 1960 utgjør det institusjonelle rammeverket for samarbeidet mellom dei fire EFTA-landa Noreg, Liechtenstein, Island og Sveits.

Med heimel i artikkel 59 i EFTA-konvensjonen har Sveits/Liechtenstein, Island og Noreg revidert EFTA-konvensjonen på landbruksområdet for blant anna handel med råvarer og tilverka jordbruksprodukt, jf. rådsvedtak i EFTA av 21. juni 2012.

Sentrale element i den endra konvensjonen er at Noreg har auka den tollfrie importkvoten for ost frå EFTA-landa frå 90 tonn til 200 tonn per år. Vidare har Noreg gitt ein tollfri kvote for 10 tonn tørka kjøtt, 10 tonn pølser og 400 tonn med konsentrert eplejuice per år. Elles har Noreg for råvarer frå jordbruket gitt Sveits/Liechtenstein og Island dei same generelle reduksjonane i tollsatsane som Noreg har gitt til EU og andre handelspartnarar i tidlegare forhandlingar.

Island har gitt ein tollfri kvote til Sveits/Liechtenstein og Noreg for import av tørka kjøtt på 10 tonn og 15 tonn ost per år. Vidare har Island gitt dei same tollreduksjonane for råvarer til dei andre EFTA-landa som Island har gitt til EU.

Sveits/Liechtenstein etablerer ikkje sjølvstendige kvoter for import frå Island og Noreg. Sveits/Liechtenstein tilbyr full frihandel med ost. På tilsvarende måte som for dei andre EFTA-landa blir Island og Noreg gitt dei same tollreduksjonane som Sveits/Liechtenstein har gitt til EU for råvarer.

For tilverka jordbruksprodukt skal alle EFTA-land minst gi kvarandre den same tilgangen til marknaden som dei gir til EU. Noreg må derfor bruke dei same tollsatsane for import frå Sveits/Liechtenstein og Island som for import av tilverka jordbruksprodukt frå EU.

Endringane i konvensjonen betyr at Sveits/Liechtenstein og Island langt på veg stiller likt med EU når det gjeld tollsatsar ved eksport av jordbruksprodukt

til Noreg. EU har for enkelte produkt, blant anna enkelte kjøttslag, tollfrie eksportkvotar til Noreg som ikkje inngår i den reviderte EFTA-konvensjonen. Ein forventar ikkje at endringane av EFTA-konvensjonen vil føre til auka import av vesentleg mengde til Noreg. EU har allereie dei same tollsatsane og er generelt meir konkurransedyktig enn Sveits/Liechtenstein og Island. På sikt kan ein rekne med at kvoten for ost på 200 tonn og kvoten for konsentrert eplejuice på 400 tonn kan bli utnytta.

I samband med endringane i EFTA-konvensjonen har ein også redusert tollsatsen for import av 600 tonn sauekjøtt frå Island frå 2,40 kroner per kg til null kroner per kg.

Noreg får også betre høve til eksport av jordbruksprodukt til Sveits/Liechtenstein og Island. Ein reknar ikkje med at det blir nokon vesentleg auke i eksporten fordi dei norske produkta er lite konkurransedyktige på den internasjonale marknaden.

Tollkonsesjonane som følgjer av den reviderte avtalen på landbruksområdet blir på usikkert grunnlag anslått til å gi staten eit årleg innteksttap på om lag 4 mill. kroner. Endringane fører ikkje til andre nemneverdige budsjettkonsekvensar for Noreg. Det er venta at avtalen vil tre i kraft frå 1. juli 2013. Påløpt og bokført proveny tap i 2013 blir anslått til om lag 2 mill. kroner.

11.2 Komiteens merknader

Komiteen tar omtalen til orientering.

12. Unntak i advokaters taushetsplikt på skatte- og avgiftsområdet

12.1 Sammendrag

Departementet legg fram forslag om å ta inn føresegner i likningslova og meirverdiavgiftslova om at advokatar utan hinder av teieplikta skal gi skatte- og avgiftsstyresmaktene opplysningar om klientar sine pengeoverføringar, innskot og gjeld og kven som er partar i overføringar, på advokatar sine klientkonti, eventuelt andre konti som advokatar disponerer. Det same skal gjelde for andre tredjepartar som har lovbestemt teieplikt om denne typen opplysningar. Forslaget er presisert noko samanlikna med forslaget som var på høyring. Plikta til å gi opplysningar omfattar ikkje «underbilag og annen dokumentasjon til pengeoverføringar». I staden foreslår departementet at skatte- og avgiftsstyresmaktene kan krevje at advokatar og andre tredjepartar dokumenterer dei faktiske opplysningane dei pliktar å gi.

Føremålet med forslaget er å hindre at skattyatar og avgiftssubjekt kan unngå kontroll frå skatte- og avgiftsstyresmaktene ved at pengeoverføringar går via konti som høyrer til advokatar og andre tredjepar-

tar med lovbestemt teieplikt, eller at dei oppbevarer middel på konti som høyrer til slike tredjepartar.

I Prop.141 L (2011–2012) Endringer i ligningsloven og merverdiavgiftsloven (kontrollbestemmelser og personalliste), blei det fremma nye kontrollføreseger i likningslova og meirverdiavgiftslova som trer i kraft 1. juli 2013. Forslaget som blir fremja her gjer endringar i desse reglane.

Forslaget om unntak i advokatar og andre tredjepartar si teieplikt vil ikkje få nemneverdige økonomiske og administrative følgjer, verken for aktuelle tredjepartar eller for skatte- og avgiftsstyresmaktene. Departementet foreslår at endringane i likningslova § 6-2 og meirverdiavgiftslova § 16-2 i lov 26. april 2013 nr. 16 om endringar i ligningsloven og merverdiavgiftsloven mv. (kontrollbestemmelser og personliste) tek til å gjelde straks. Endringane vil få verknad frå 1. juli 2013. Reglane gjeld for kontroller som finn stad etter iverksetjinga.

12.2 Komiteens merknader

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, slutter seg til regjeringens forslag.

Flertallet viser til forslaget om at advokater og andre tredjeparter, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt, skal gi skatte- og avgiftsmyndighetene opplysninger om pengeoverføringer og innskudd på klientkonti.

Flertallet støtter den foreslåtte endringen i reglene, og begrunner dette med viktigheten av å hindre at skatte- og avgiftspliktige kan unngå kontroll ved at midler overføres eller oppbevares på konti hos en advokat med taushetsplikt. For å kunne fastsette korrekt skatt og avgift, er det sentralt at skatte- og avgiftsmyndighetene får opplysninger om pengeoverføringer. Myndighetene må få informasjon om hvem som står bak transaksjoner og hvem som er eiere av innestående beløp. Flertallet slutter seg derfor til at advokater og andre tredjeparter som har slike opplysninger, skal gi denne informasjonen til skatte- og avgiftsmyndighetene når de krever det, uten hinder av taushetsplikten. Flertallet mener det er hensiktsmessig at skatteetaten har rett til å få de samme opplysninger fra advokaters klientkonti som de får fra andre bankkonti.

Flertallet viser til at forslaget har vært på høring, og merker seg at flere instanser har kommet med innvendinger mot at forslaget ikke er tatt inn som en del av arbeidet til advokatlovutvalget. Dette ble også tatt opp av Advokatforeningen i finanskomiteens høring om revidert nasjonalbudsjett. Flertallet vektlegger likevel at forslaget som nå blir vedtatt kan bidra til å tette et hull i lovgivingen som per i dag

skaper en svært uheldig rettsituasjon. Flertallet mener på dette grunnlag at det ikke er hensiktsmessig å vente på advokatlovutvalgets innstilling og at påfølgende lovendringer kan bli vedtatt. Flertallet mener imidlertid at spørsmålet om skatte- og avgiftsmyndighetene også bør få opplysninger om andre forhold hvor den skatte- eller avgiftspliktige bruker advokat, bør bli vurdert av advokatlovutvalget.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre har merket seg at det ikke er noen uenighet om at skattemyndighetene skal ha samme tilgang til opplysninger om pengeoverføringer eller innestående beløp på bankkonto, uansett om det dreier seg om en vanlig bankkonto eller klientkonto hos advokat, men også at det er stor uenighet om nødvendigheten av å gjøre unntak for advokaters taushetsplikt for å få dette til. Taushetsplikten er sentral i mange sammenhenger og skal ikke svekkes uten at det er helt spesielle grunner til det. Disse medlemmer er sterkt i tvil om departementet har funnet en riktig løsning når tunge høringsinstanser som Datatilsynet, Riksadvokaten, FNO, Advokatforeningen, Revisorforeningen, Virke og Juristforbundet er kritiske eller ikke støtter forslaget. Disse medlemmer merker seg også at Advokatforeningen i finanskomiteens høring om revidert nasjonalbudsjett bekreftet at de ikke kjente til noen saker der forespørslene fra skatteetaten ikke er blitt etterkommet ved at klienter frivillig har gitt tillatelse til informasjonstilgang. I svar til finanskomiteen/Høyres fraksjon på spørsmål nr. 90, skriver imidlertid departementet at Skattedirektoratet har vist en tilbakeholdenhet med å be om informasjon på grunn av rettsstilstanden, og at skatteetaten har flere saker den ikke har kommet videre med fordi det ikke har blitt ansett som aktuelt å be advokaten gi opplysninger om de reelle motparter i transaksjonen foretatt via klientkonto.

Disse medlemmer har også merket seg at Advokatforeningen mener at man kan finne løsninger som tilfredsstillende skatteetatens behov for informasjonstilgang uten å røre advokatenes taushetsplikt, men at departementet ikke kan yte lovteknisk bistand til utforming av Advokatforeningens forslag. Disse medlemmer forstår Advokatforeningen slik at utfordringen kan løses ved at klientkontoer kan opprettes i hver enkelt klients navn. Beløpsgrensen for når det skal opprettes egen konto må vurderes ut fra et vesentlighetshensyn. Tilgang til innestående beløp og til bevegelser på hver enkelt konto ville da bli løst via skatteetatens fullmakter overfor bankene. Disse medlemmer kan ikke se store utfordringer i å iverksette et slikt forslag i stedet for det forslaget som er fremmet.

Departementet opplyser også at det i januar ble nedsatt et utvalg som skal arbeide med forslag til nytt regelverk for advokater og andre som yter rettshjelp. Utvalget skal foreta en bred vurdering av advokaters taushetsplikt. Disse medlemmer mener det er mange grunner og hensyn som tilsier at man utsetter eventuelle forslag som innebærer svekkelse av advokaters taushetsplikt til utvalget har lagt fram sine konklusjoner.

Disse medlemmer vil derfor gå imot forslag til ny § 6-2 i ligningsloven og et nytt andre ledd i § 16-2 i merverdiavgiftsloven, og fremsetter i stedet følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen i statsbudsjettet for 2014 fremme forslag der advokaters klientkontoer håndteres i tråd med Advokatforeningens forslag og slik at unntak fra taushetsplikten ikke er nødvendig.»

13. Heimel for skattekontoret til å endre vedtak til fordel for skattyter under den forberedende klagesaksbehandlingen

13.1 Sammendrag

Departementet foreslår at skattekontoret skal få heimel i likningslova til å endre eit vedtak i ei endringssak til fordel for skattyteren under den førebuaende klagesakshandsaminga. Etter gjeldande rett må skatteklagenemnda avgjere saka sjølv om skattekontoret meiner at skattyteren skal få medhald i klagen. Føremålet med forslaget er å redusere talet på saker for skatteklagenemnda. Forslaget kan også føre til kortare sakshandsamingstid i saker der skattekontoret gir skattyteren medhald i klagen.

Den foreslåtte føresegna er forma etter mønster frå forvaltningslova § 33 andre ledd andre punktum. Det gir skattekontoret den same heimelen til å endre vedtaket sitt i saker det førebur for skatteklagenemnda som i saker for Klagenemnda for meirverdiavgift.

Departementet foreslår i tillegg ei endring i føresegnene om sakskostnader for at skattyteren skal ha same rett til å få dekt slike kostnader når skattekontoret gjer om vedtaket som når skatteklagenemnda gir han eller ho medhald i klagen.

Forslaga i dette kapittelet fører til endringar i likningslova §§ 9-8 og 9-11.

Statistikk frå Skattedirektoratet viser at skatteklagenemnda i 2012 handsama 3 507 klagesaker. Skattyteren fekk fullt medhald i 888 av sakene og delvis medhald i 633 saker. Dei tilsvarande tala for 2010 og 2011 var 3 712 og 3 829 klagesaker, der skattyteren fekk fullt medhald i 694 og 982 saker og delvis medhald i 767 og 685 saker.

Det er grunn til å tru at i ein vesentleg del av dei sakene der skattyteren fekk medhald, var vedtaket frå skatteklagenemnda i samsvar med innstillinga frå skattekontoret.

Fleire grunnar talar for at skattekontoret bør kunne fatte vedtak til fordel for skattyteren under den førebuaende klagesakshandsaminga. For det første vil talet på saker som skatteklagenemnda skal avgjere, bli redusert. Skatteklagenemnda treng ikkje handsame saker der skattekontoret meiner at skattyteren bør få medhald i klagen. Nemnda kan dermed konsentrere seg om dei sakene der skattekontoret og skattyteren ikkje er einige om løysinga. For det andre er det grunn til å tru at arbeidsbøra til skattekontoret vil bli mindre om det sjølv kan avgjere saka. Skattekontoret slepp å lage innstilling til nemndsvedtak. Vedtaket frå skattekontoret vil i mange høve vere kortare enn eit nemndsvedtak, mellom anna fordi saksforholdet er kjent frå før både for skattekontoret og skattyteren. For det tredje vil det også for skattyteren vere ein fordel om skattekontoret får heimel til å avgjere saka fordi sakshandsamingstida vil bli kortare som følgje av at skattekontoret ikkje må sende saka til nemnda.

Departementet kjenner til at behovet for at skattekontoret skal kunne avgjere klagesaker i praksis til ein viss grad blir dekt ved at skattekontoret sjølv tek sakene opp til endring etter likningslova § 9-5 nr. 1 bokstav b. For at det skal vere høve til å bruke denne heimelen er det likevel eit vilkår at det faktiske grunnlaget for vedtaket som blir endra, var uriktig eller ufullstendig. Dette vilkåret vil ikkje vere oppfylt i alle saker der skattyteren får medhald i klagen. Når skattekontoret tek saker opp til endring, har skattyteren heller ikkje høve til å få dekt sakskostnadane sine fordi det etter likningslova § 9-11 er eit krav om at det er skatteklagenemnda som endrar vedtaket til fordel for skattyteren.

Alle høyringsinstansane som har uttala seg i saka, er positive til at skattekontoret skal få heimel til å gjere om vedtak det sjølv har fatta til fordel for skattyteren. Fleire av instansane viser til dei nemnde grunnane som grunnlag for synet sitt. Den Norske Advokatforening uttalar i tillegg at forslaget vil lette sakshandsaminga i skattesaker og dermed styrkje rettstryggleiken til skattyteren.

Departementet går derfor inn for at skattekontoret skal få heimel til å endre vedtaket sitt til fordel for skattyteren under den førebuaende klagesakshandsaminga for skatteklagenemnda. Departementet foreslår å gjennomføre lovendringa ved at det i likningslova § 9-8 nr. 1 andre punktum blir teken inn ei føresegn om at skattekontoret kan avgjere klagar etter § 9-2 nr. 1 bokstav b. Føresegna vil vere eit unntak frå § 9-8 nr. 1 første punktum som fastset at saker som blir tekne opp til endring etter §§ 9-2 og 9-5, skal

avgjerast av det organet som er nemnd i desse føresegnene. Som tidlegare nemnt følgjer det av § 9-2 nr. 1 bokstav b at skattyteren kan klage vedtak frå skattekontoret inn for skatteklagenemnda.

Den foreslåtte føresegna er forma etter mønster frå forvaltningslova § 33 andre ledd andre punktum. Forvaltningslova gjeld i dag utfyllande i saker om meirverdiavgift, jf. meirverdiavgiftslova § 13-1. Skattekontoret får dermed den same heimelen til å fatte vedtak under handsaminga av skattesaker som i saker det førebur for Klagenemnda for meirverdiavgift. Det er grunn til å tru at dette vil gjere skattekontoret si handsaming av saker som både gjeld skatt og meirverdiavgift, meir effektiv.

Om dekning av sakskostnader

Det følgjer av likningslova § 9-11 nr. 1 første punktum at skattekontoret skal tilkjenne skattyteren sakskostnader når skatteklagenemnda endrar ei likningsavgjerd til fordel for skattyteren. Høvet til å få dekt sakskostnader bør vere den same når skattekontoret gjer om vedtaket sitt under den førebuande klagesakshandsaminga. Departementet gjekk derfor i høyringsnotatet inn for ei endring i § 9-11 nr. 1 andre punktum for at det skal vere heimel til å tilkjenne sakskostnader i desse sakene. Gjeldande andre punktum blei foreslått flytta til nytt tredje punktum med ei endring i utforminga slik at det også gjeld vedtak frå skattekontoret.

Bedriftsforbundet, Norges Autoriserte Regnskapsføreres Forening og Skattedirektoratet støttar forslaget. Ingen andre høyringsinstansar har hatt merknader.

Departementet held i proposisjonen her fast på forslaget frå høyringsnotatet. Dei generelle vilkåra i § 9-11 om at skattyteren sjølv må setje fram krav om sakskostnader, at kostnadene må vere vesentlege, pådratte med god grunn og at det ville vere urimeleg om skattyteren måtte dekke dei sjølv, skal gjelde også når skattekontoret gjer om vedtak under den førebuande klagesakshandsaminga.

Økonomiske og administrative følgjer

Departementet legg til grunn at forslaget samla sett ikkje vil ha store økonomiske og administrative følgjer for skatteetaten eller skattytarane.

Forslaget vil redusere dei ressursane som skatteetaten må bruke til å handsame klagar på vedtak frå skattekontoret. For det første vil skatteklagenemnda få færre saker til handsaming. For det andre er det grunn til å tru at skattekontoret i mange saker vil bruke mindre tid på sjølv å fatte vedtak enn å lage innstilling til vedtak i skatteklagenemnda.

Forslaget vil venteleg føre med seg at sakshandsamingstida blir kortare i saker der skattekontoret gir skattyteren medhald i klagen.

I saker der skattekontoret berre gir delvis medhald i klagen og skattyteren vel å bringe saka vidare til skatteklagenemnda, vil den samla ressursbruken hos skatteetaten og skattyteren i einskilde saker kunne bli noko større enn i dag.

Vilkåra for å tilkjenne sakskostnader vil vere dei same anten det er skatteklagenemnda eller skattekontoret som har gitt skattyteren medhald. Departementet reknar derfor med at forslaget om at skattyteren skal få dekt sakskostnader når skattekontoret endrar vedtaket sitt, verken vil ha økonomiske følgjer for det offentlege eller skattytarane.

13.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet mener at det er viktig å styrke skattyters stilling. Disse medlemmer har derfor gjennom en årrekke tatt til orde for at norske myndigheter må forlate prinsippet i skattesaker om at skattemyndighetene har rett og skattyter tar feil. Disse medlemmer vil særlig vise til representantforslaget i Dokument 8:17 S (2010–2011) om å bedre rettsikkerheten for skattyter. Disse medlemmer er positive til skattekontoret skal kunne fatte vedtak i saker der skattekontoret mener at skattyteren skal få fullt medhold i klagen. Disse medlemmer støtter også at skattekontoret skal kunne fatte vedtak i saker der skattekontoret mener at skattyteren skal få delvis medhold i klagen, men understreker at det er viktig at skattyteren får fullgod informasjon om muligheten til å klage på nytt eller opprettholde klagen. Disse medlemmer vil understreke at poenget ikke skal være at skatteetaten skal kunne teste ut svake og uklare regler med skattyter som motpart i rettsapparatet. Disse medlemmer vil også understreke at det er uakseptabelt hvis skattemyndighetene setter korte tidsfrister når de forlanger besvarelse av et forhold, mens de selv til tider tar seg meget god tid til å svare skattyter.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre støtter forslaget om at skattekontoret skal få hjemmel til å endre sitt vedtak til fordel for skattyter under den forberedende behandling av en klagesaksbehandling. Disse medlemmer støtter også forslaget når skattyter bare får delvis gjennomslag for sin klage og forutsetter at den opprinnelige klagen kan brukes som grunnlag dersom skattyter opprettholder klagen på de delene av klagen der han ikke får medhold. At skattekontorene også får myndighet til å tilkjenne skattyter saksomkostninger når de innfrir klage, er en selvfølgelig del av lovendringen som foreslås.

Disse medlemmer vil minne om at skatteters rettssikkerhet har vært et tema oppe til debatt helt siden NOU 2009:4 «Tiltak mot skatteunndragelser» fra det såkalte Skatteunndragelsesutvalget ble offentliggjort, første gang gjennom en interpellasjon fra Høyre den 25. mai 2010, men også bl.a. i Dokument 8:1 S (2012–2013). Disse medlemmer ser forenklet behandling av klagesaker der skattekontoret gir klager medhold som et lite skritt i riktig retning. Dette vil gi skatteklagenemndene bedre mulighet til en grundig behandling av de sakene der uenigheten mellom skattekontoret og skattyter opprettholdes. Forslaget bedrer imidlertid ingenting ved de prinsipielle innvendinger disse medlemmer har hatt mot selve klageprosessen og skatteters mulighet til å fremme sin egen sak for skatteklagenemndene.

14. Rapportering til skatteetaten av utbetaling av erstatning og forsikring for personskade til barn og unge

14.1 Sammendrag

Etter likningslova § 6-7 har forsikringsselskap og Norsk pasientskadeerstatning plikt til å levere oppgaver over utbetaling til forsikra og skadelidne. På denne måten kan innsamla grunnlagsdata om beløp som er skattepliktig inntekt bli lagt inn i førehandsutfylt sjølvmelding. Vidare vil informasjonen syte for at dei som oppfyller vilkåra for fritak for skatt på formue for utbetaling av forsikring til barn og unge for personskade eller tap av forsørgjar etter skattelova § 4-22, faktisk kan få fritak.

Desse omsyna gjer seg gjeldande på same måte for utbetaling frå andre utbetalarar av skadebot for personskade og tap av forsørgjar. Dette gjeld utbetaling frå for eksempel Kontoret for voldsoffererstatning, Yrkesskadeforsikringsforeningen, Trafikkforsikringsforeningen og Legemiddelansvarsforeningen. Behovet for rapportering er ytterlegare aktualisert ved ei nyleg endring av skattelova § 4-22 som utvidar fritaket for skatt på formue for utbetalingar til barn og unge for personskade eller tap av forsørgjar, jf. Prop. 70 L (2012–2013). Departementet foreslår derfor at plikta til å gi oppgåve i likningslova § 6-7 blir utvida til å gjelde generelt for utbetaling av skadebot for personskade og tap av forsørgjar.

Skadebot for personskade og tap av forsørgjar kan komme frå ein privatperson. Det er lite føremålstenleg å gi privatpersonar ei slik plikt til å gi oppgåve. Departementet foreslår at desse blir unntatt.

I medhald av lov 26. april 2013 nr. 16 om endringer i ligningsloven og merverdiavgiftsloven mv. (kontrollbestemmelser og personalliste) blir gjeldande likningslov § 6-7 flytt til ny § 5-5 nr. 3 når endringslova tek til å gjelde 1. juli 2013. Departementet

har følgjeleg laga forslag til lovendring i ny § 5-5 nr. 3 i likningslova som tek til å gjelde frå same tidspunkt. Departementet viser til forslag til endring i likningslova § 5-5 nr. 3. Endringa får verknad for utbetalingar etter 1. januar 2013. Opplysningar om utbetalingar i inntektsåret 2013 skal den opplysningspliktige levere i januar 2014.

14.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

15. Skattefrie gevinster – justering i vedtakskompetansen

15.1 Sammendrag

Departementet foreslår ei mindre justering i vedtakskompetansen i skattelova § 5-50 om skattefrie gevinstar mv.

Etter skattelova § 5-50 blir tilfeldige gevinstar frå konkurransar, spel, lotteri o.l. rekna som skattepliktig inntekt. I § 5-50 andre ledd er det gitt enkelte unntak frå skatteplikta. Etter andre ledd bokstave er det skattefritak for gevinst frå «offentlig tilgjengelige tiltak arrangert av massemedier.» I same føresegn er Finansdepartementet gitt kompetanse til i tvilstilfelle å «vedta at et tiltak skal anses som arrangert av massemedier.» Departementet har òg kompetanse til å gi utfyllande reglar i forskrift, men denne forskriftskompetansen er ikkje nytta. Departementet tek berre stilling til om tiltaket kan reknast som arrangert av massemedia. Det er skatteetaten som avgjer om vilkåret om å vere offentlig tilgjengeleg er oppfylt.

Departementet foreslår å oppheve vedtakskompetansen til departementet slik at skatteetaten vil ta stilling til om alle vilkåra for fritak er oppfylt.

Det gjeldande skattefritaket for gevinstar vunne ved tiltak i massemedia blei innført i 1990. Tidlegare var det berre skattefritak for gevinstar frå offentlege pengespel, tiltak etter lotterilova og gevinstar vunne i kunnskaps- og ferdigheitskonkurransar. Fritaket for kunnskaps- og ferdigheitskonkurransar kunne nyttast på nokre gevinstar frå konkurransar i massemedia. Men dei fleste gevinstar frå tiltak i massemedia var skattepliktige. Avgrensinga mellom ulike typar konkurransar kunne vere vanskeleg, og i nokre tilfelle kunne skilnaden gi mindre rimelege resultat. Ein valde derfor eit vidare fritak for å få meir lik skattlegging av gevinstar frå tiltak i massemedia. Ved innføringa av det gjeldande fritaket såg ein likevel at det kunne bli behov for å presisere grensene for fritaket. Departementet fekk derfor kompetanse til å gi utfyllande reglar i forskrift, og til i tvilstilfelle å kunne vedta om eit tiltak skal reknast som arrangert av massemedia. Vedtakskompetansen blei gitt som ei sikring for tilfelle der det kunne vere vanskeleg å

avgjere om tiltaket skulle reknast som arrangert av massemedia eller ikkje. Denne vedtakskompetansen inneber likevel ikkje at departementet kan treffe endeleg vedtak om gevinsten vil vere skattefrie for mottakaren eller ikkje. Etter ordlyden er det to sjølvstendige vilkår som må vere oppfylte for at gevinsten er skattefrie. Det eine er at tiltaket må vere arrangert av eit massemedium, og det andre er at tiltaket må vere offentleg tilgjengeleg for deltaking. Skatteetaten tek stilling til om det siste vilkåret er oppfylt.

Departementet har motteke særskilte oppmodingar om å treffe vedtak etter føresegna. Ein meiner derfor at det ikkje lenger er behov for at departementet har slik vedtakskompetanse. Det er upraktisk at departementet tek stilling til om det eine vilkåret for skattefritak er oppfylt, når departementet ikkje tek stilling til andre fritaksvilkår. Departementet meiner vidare at arrangørane kan få tilstrekkeleg informasjon om skatteplikt for eit planlagt tiltak gjennom den alminnelege rettleiingsplikta hos skatteetaten. På denne bakgrunn foreslår departementet at vedtakskompetansen blir oppheva. Dette inneber at vedtakskompetansen etter føresegna blir samla hos skatteetaten. Skatteetaten vil ta stilling til alle vilkåra for skattefritak som ledd i den vanlege likninga. Kompetansen til å gi utfyllande reglar i forskrift blir halden oppe.

Forslaget vil ikkje ha økonomiske eller monalege administrative følgjer.

Departementet foreslår at endringa tek til å gjelde straks.

Departementet viser til forslag om endring i skattelova § 5-50 andre ledd bokstav e.

15.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

16. Opprettingar og klargjøringer i lovtekst

16.1 Sammenheng

16.1.1 Ligningslova § 4-9 nr. 2

Ligningslova § 4-9 har føresegner om levering av selskapsoppgåve for selskap der skattlegginga av overskotet og netto formue skjer på selskapsdeltakarane si hand. Ligningslova § 4-9 nr. 2 tredje punktum gir reglane i ligningslova §§ 4-3 nr. 3 og 4-4 om sjølvmelding tilsvarande verknad for selskapsoppgåver. Ved ei lovendring 15. desember 2000 blei daverande § 4-3 nr. 2 i ligningslova oppheva samstundes som § 4-3 nr. 3 blei ny § 4-3 nr. 2. Tilvisinga i § 4-9 nr. 2 blei ved ein inkurie ikkje endra tilsvarande. Departementet foreslår at tilvisinga blir retta opp, og viser til forslag til oppretting av ligningslova § 4-9 nr. 2.

16.1.2 Skattebetalingslova § 5-1 tredje ledd

I lov 22. juni 2012 nr. 41 om endringar i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav blei det innført reglar om ei ny ordning med elektronisk skattekort. Ordninga får verknad frå og med inntektsåret 2014. I nytt tredje ledd i skattebetalingslova § 5-1 er det i andre punktum gitt reglar om at skattekontoret skal utarbeide nye skattetrekksmeldingar når det blir gjort endringar i skattekortet, eller når nye arbeidsgivarar etterspør eit skattekort. Etter departementet si vurdering er det ikkje nødvendig at skattekontora må utarbeide ei ny skattetrekksmelding når nye arbeidsgivarar etterspør eit skattekort. Opplysningane i skattetrekksmeldinga blir ikkje endra ved nye etterspørslar, og det er derfor berre behov for å utarbeide ei ny skattetrekksmelding når det blir gjort endringar i skattekortet. Av personvernsomsyn er det tilstrekkeleg at skattytar mottar ei melding om at ein ny arbeidsgivar har etterspurt skattekortet til skattytaren. Departementet foreslår derfor at dette blir retta opp, og viser til forslag til endring i skattebetalingslova § 5-1 i lov 22. juni 2012 nr. 41 om endringar i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav.

16.1.3 Skattelova § 2-30 første ledd bokstav e

Etter ny lov 29. mai 2009 nr. 30 om Husbanken følgjer det av § 3 at Husbanken er eit statleg forvaltningsorgan underlagt Kommunal- og regionaldepartementet. Som ein del av staten er Husbanken fritaken for skatteplikt, jf. skattelova § 2-30 første ledd bokstav b. Det er derfor ikkje lenger behov for eit eksplisitt skattefritak for Husbanken i skattelova § 2-30 første ledd bokstav e nummer to. På denne bakgrunn foreslår departementet å oppheve det særskilte skattefritaket for Husbanken i skattelova § 2-30 første ledd bokstav e nummer to.

16.1.4 Skattelova § 5-43 første ledd bokstav f

Det er innført ny lov 24. august 2012 om bustøtte (bustøttelova). Lova er meint å samle tidlegare reglar og stortingsvedtak omkring bustøtte. Stønad til husleige er ei skattefrie yting i medhald av skattelova § 5-43 første ledd bokstav f. Gjeldande føresegn i skattelova viser til lov om Husbanken. Stønad til husleige er no regulert av den nye bustøttelova, og departementet foreslår å endre paragrafen slik at den viser til riktig lov.

16.1.5 Skattlegging ved uttak av eiendeler og forpliktelser frå norsk beskatningsområde

Ved lov 12. desember 2008 nr. 99 blei det, med verknad frå og med 7. oktober 2008, vedtekne generelle lovføresegner om skattlegging av latente gevinstar ved uttak av egedelar og skyldnader frå

norsk skattleggingsområde. Departementet viser til skattelova § 9-14, jf. § 14-27 og Ot.prp. nr. 1 (2008–2009) kapittel 8.

Reglane om skattlegging ved uttak av enkeltobjekt frå norsk skattleggingsområde går ut på at latent gevinst på eigedel eller skyldnad som mister tilknytning til norsk skattleggingsområde skal skattleggjast som om eigedelen eller skyldnaden var realisert. Reglane skil mellom på den eine sida fysiske driftsmiddel, finansielle eigedelar og skyldnader, og på den andre sida immaterielle eigedelar og objekt meint for omsetnad. Ved uttak av fysiske driftsmiddel, finansielle eigedelar og skyldnader kan skattytar krevje at skattebetalinga skytast fram til tidspunktet for faktisk realisasjon.

Ved lov 22. juni 2012 nr. 40 blei det vedtekne fleire endringar i føresegna i skattelova § 9-14. Departementet viser til Prop. 112 L (2011–2012) kapittel 2. Endringane gjaldt i hovudsak føresegna om utsett skattebetaling ved uttak av fysiske driftsmiddel, finansielle eigedelar og skyldnader.

Med frist til 21. mars 2013 sendte departementet 21. desember 2012 på høyring forslag om opprettingar og klargjeringar av skattelova §§ 9-14 og 14-64. Det kom berre ein høyringsmerknad til lovforslaget. Merknaden gjaldt den språklege utforminga av eit av departementet sine forslag til oppretting av lovtekst, sjå punkt 16.5.3 i proposisjonen.

Om klargjering av føresegna om fastsetting av skattepliktig inntekt ved uttak av objekt i deltakarlikna selskap o.a., sjå punkt 16.5.2 i proposisjonen.

Om oppretting av lovtekst i skattelova § 9-14 niande ledd andre punktum, sjå punkt 16.5.3 i proposisjonen.

Om skattytars plikt til å levere oppgåve med utrekning av gevinst, sjå punkt 16.5.4 i proposisjonen.

Endringane vil ikkje ha økonomiske eller administrative følgjer.

16.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til regjeringens forslag.

17. Andre forslag og merknader

17.1 Skatt

17.1.1 Skattefritt kollektivreisekort

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at disse medlemmer foreslo skattefritt kollektivkort i Fremskrittspartiets alternative budsjett for 2013. Disse medlemmer mener fortsatt dette er et fornuftig grep, men tar ikke

denne omkampen i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett.

Komiteens medlem fra Venstre viser til Venstres hovedmål om et skatte- og avgiftssystem som innebærer mer skatt på forbruk og helse- og miljøskadelig adferd og mindre skatt på arbeid og investeringer i næringsliv og arbeidsplasser.

Som et ledd i en slik omlegging foreslår Venstre å innføre skattefritak for arbeidsgiverbetalt månedskort på kollektivtransport.

Forslaget om å gi skattefritak for arbeidsgiverbetalt månedskort vil både føre til at flere reiser kollektivt og det vil styrke økonomien i kollektivtransport-selskapene med anslagsvis 2 mrd. kroner årlig, som kan gå til bedre tilbud og opprustning av materiell og infrastruktur.

Dette medlem foreslår på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-15 annet ledd nytt siste punktum skal lyde:

Videre kan departementet gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes månedskort til kollektivtransport.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

17.1.2 Fribeløp ved aksjekjøp i egen bedrift

Komiteens medlem fra Venstre mener det er viktig at flest mulig skal kunne påvirke sin egen situasjon gjennom representasjon og demokratisk deltakelse. Medbestemmelse er også viktig når det gjelder eierskap i egen arbeidsplass, slik at man ikke bare er medarbeider, men også utvikler eierskap. Dette medlem viser til at slike ordninger er svært utbredt i mange andre land, og at resultatene der entydig viser økt produktivitet og dermed økt konkurransekraft.

Dette medlem mener at et viktig insitament til medeierskap vil være skattestimulans ved kjøp av aksjer i egen bedrift, og vil heve fribeløpet til 10 000 kroner.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 5-14 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Fordelen settes til differansen mellom den verdien som kan oppnås ved reelt salg av aksjen, redusert med 20 pst., og det den ansatte betaler for aksjen. Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 10 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

17.1.3 Individuell pensjonssparing

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at disse medlemmer tidligere har foreslått individuell pensjonssparing med sparebeløp på 40 000 kroner. Disse medlemmer mener fortsatt dette er et fornuftig grep, men tar ikke denne omkampen i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett.

Komiteens medlem fra Venstre viser til at ordningen med individuell pensjonssparing under den nåværende regjeringen er redusert til et årlig sparebeløp på 15 000 kroner. Dette medlem vil reversere innstrammingene og øke beløpet tilbake til nivået som var under regjeringen Bondevik II. Det er viktig å stimulere privat sparing til egen pensjon ved siden av folketrygdens ordninger og pensjoner i arbeidsforhold. Dette medlem vil derfor øke det årlige sparebeløp til 40 000 kroner, samtidig som det innføres en symmetrisk beskatning av innskudd i sparingen og utbetalinger fra pensjonen.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning gjøres følgende endring:

§ 1-3 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Samlet årlig innbetaling av innskudd, premie og vederlag for administrasjon av pensjonsavtalen, herunder vederlag for forvaltning av årets innskudd og premie, kan for hver person ikke overstige 40 000 kroner.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-47 første ledd bokstav c annet punktum skal lyde: Samlet fradrag kan ikke overstige 40 000 kroner.

III

Endringen under I trer i kraft straks.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

17.1.4 Boligsparing for ungdom (BSU)

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet viser til at opposisjonen sammen foreslo bedret BSU-ordning under behandlingen av statsbudsjettet for 2013. Disse medlemmer mener fortsatt dette er et fornuftig grep, men tar ikke denne omkampen i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre mener det er viktig å stimulere ungdom til å spare egenkapital for kjøp av egen bolig. En sterkere egenkapital ved boligkjøp gir boligkjøpere større trygghet for sin investering samt større fleksibilitet i markedet. BSU-ordningen er et svært målrettet virkemiddel, og disse medlemmer mener ordningen bør styrkes kraftig. Disse medlemmer foreslår å heve øvre grense på totalt sparebeløp til 300 000 kroner, heve årlig maksimalt sparebeløp til 25 000 kroner og øke skattebegunstigelsen til 28 pst.

Disse medlemmer merker seg debatten som har oppstått rundt Finanstilsynet retningslinjer til krav til egenkapital ved boligkjøp, hvor det anbefalte kravet til egenkapital nå er 15 pst. Bolig er nordmenns viktigste spareobjekt, og høye boligpriser kombinert med høye egenkapitalkrav kan stenge store grupper, deriblant svært mange unge, ute av markedet. Disse medlemmer er bekymret for det som kan fremstå som en utvikling mot nye sosiale skiller i Norge avhengig av om man kommer inn i boligmarkedet eller ikke. Disse medlemmer merker seg også at Statens Pensjonskasse og andre långivere med sterk tilknytning til staten opplever stor pågang og øker sine utlån kraftig. Sterk regulering av det private lånemarked må ikke bli et virkemiddel for staten til å kanalisere mer utlån og risiko til staten, og disse medlemmer forutsetter at alle långivere underlegges de samme krav.

Disse medlemmer viser også til representantforslag om forbedring av ordningen med boligsparing for ungdom (BSU), Dokument 8:1 S (2011–2012).

Disse medlemmer fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 16-10 annet ledd skal lyde:

Skattefradrag for boligsparing gis med 28 prosent av innbetalt sparebeløp.

§ 16-10 tredje ledd første og andre punktum skal lyde:

Innbetalt sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innbetalt sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 300 000 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

17.1.5 *Selvstendig næringsdrivendes forskuddsskatt*

Komiteens medlem fra Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Dette medlem ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Dette medlem viser til at det i Venstres alternative statsbudsjett for 2013 derfor er foreslått en rekke forbedringer som bidrar til at rammebetingelsene for disse bedres. Det gjelder både skatteforslag, bedre sosiale rettigheter og direkte støtteordninger over statsbudsjettets utgiftsside.

Dette medlem viser videre til at svært mange selvstendig næringsdrivende opplever dagens regelverk knyttet til forskuddsskatt som et stort problem. Ved dagens regelverk må skatt innbetales før pengene fysisk er tjent, basert på antatt/historisk inntektsnivå. Overholdes ikke denne innbetalingen, kan skatteoppkrever utstede såkalt framskyndet forfall av etterfølgende terminer av forskuddsskatt, dvs. at det kreves inn skatt for hele inntektsåret selv om det «bare» er forfall for første termin som misligholdes.

Dette er en praksis dette medlem er sterkt skeptisk til. Dette medlem mener at selvstendig næringsdrivende må likebehandles med ordinære arbeidstakere også på dette området, slik at skatt innbetales etter hvert som inntekt opptjenes, og at ordningen med såkalt framskyndet forfall avvikles.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt på formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

Skattebetalingsloven § 10-20 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dette gjelder ikke forskuddsskatt for personlige skattytere.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

17.1.6 *Avskrivninger*

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener det er viktig å gi norsk næringsvirksomhet rammebetingelser som er konkurransedyktige overfor våre naboland. Mye tyder på at Norge i mange tilfeller har avskrivningssatser som er lavere enn det som følger av investeringens levetid og som ikke er konkurransedyktige med de som våre viktigste konkurrentland har.

Disse medlemmer har merket seg at regjeringen innkalte til pressekonferanse søndag 5. mai 2013 og offentliggjorde at regjeringen ville legge frem forslag om innføring av 10 pst. startavskrivninger, men med virkning først fra 1. januar 2014. Disse medlemmer mener imidlertid det er riktig å ta de alvorlige signalene fra fastlandsbasert næringsliv på alvor og gjennomføre startavskrivninger med virkning fra 1. juli 2013.

Komiteens medlemmer fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener det haster med å stimulere til økte investeringer for å unngå at kompetansetilbud forsvinner og for å stimulere til investeringer i nye, framtidsrettede arbeidsplasser innen industri og handel, og vil innføre startavskrivning på 10 pst. for investeringer i maskiner og utstyr i saldogruppe d. Dette kommer i tillegg til ordinære avskrivninger.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d og som er ervervet etter 30. juni 2013 kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 prosent av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d foretatt etter 30. juni 2013, jf. § 14-40 tredje ledd.

II

Endringene under punkt I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2013.»

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet foreslår å øke avskrivningssatsen i saldogruppe d) fra 20 pst. til 25 pst. og saldogruppe e) for skip fra 14 pst. til 20 pst. fra 2013. Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 470 S (2012–2013).

Disse medlemmer mener det haster med å stimulere til økte investeringer for å unngå at kompetansemiljøer forsvinner og for å stimulere til investeringer i nye, framtidsrettede arbeidsplasser innen industri og handel, og vil innføre en ekstra startavskrivning på 5 pst. for investeringer i maskiner og utstyr i saldogruppe d. Dette kommer i tillegg til ordinære avskrivninger i denne saldogruppen som disse medlemmer foreslår å øke fra 20 pst. til 25 pst., slik at total avskrivningssats for nye investeringer blir 30 pst.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 prosent.

§ 14-43 første ledd bokstav e skal lyde:

e. skip, fartøyer, rigger mv. – 20 prosent.

II

§ 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d og som er ervervet etter 30. juni 2013 kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 5 prosent av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d foretatt etter 30. juni 2013, jf. § 14-40 tredje ledd.

III

Endringene under I trer i kraft fra 1. januar 2013.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2013.»

Komiteens medlem Venstre viser til at skatteinntektene fra næringsaktivitet har vært til dels betydelig høyere enn regjeringen har forutsett de siste årene. Dette medlem mener det da er både fornuftig og naturlig at næringslivet får noen av disse pengene tilbake gjennom konkurransefremmende skattelettelser. Dette medlem mener det er viktig å gi norsk næringsvirksomhet rammebetingelser som er på linje med våre naboland. Dette medlem

foreslår derfor å øke avskrivningssatsene for saldogruppe d. fra 20 pst. til 25 pst. Dette medlem vil samtidig innføre en ordning med en ekstra avskrivningssats på 5 pst. for samme saldogruppe under forutsetning at investeringen har en påvist miljøeffekt og/eller medfører økt energieffektivisering.

Dette medlem viser videre til felles merknad og forslag med de øvrige opposisjonspartiene om å innføre 10 pst. ekstra startavskrivning i saldogruppe d. allerede fra 1. juli 2013.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 pst.

Skatteloven § 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel omfattet av første ledd som har påviselig miljø- og klimamessig effekt, kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første eller annet ledd, avskrives med inntil 5 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder for påkostning på driftsmiddel som nevnt, jf. § 14-40 tredje ledd. Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av dette ledd, herunder om kravet til påviselig miljø- og klimamessig effekt.

II

Endringene under punkt I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

17.1.7 Gaver til frivillige organisasjoner

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at frivillige og ideelle organisasjoner bygger tillit mellom mennesker på en måte som styrker demokratiet og mobiliserer individuell skaperkraft og omsorg. Det sivile samfunn representerer en selvstendig pilar i samfunnet, ved siden av stat og marked.

Disse medlemmer viser til at fradraget for gaver til frivillige organisasjoner er en måte å sikre finansieringen av frivilligheten på, som utvilsomt har utløst vekst i gavene til disse organisasjonene. Disse medlemmer mener at det er langt bedre å la de frivillige få beholde mer midler selv, i stedet for å være avhengig av statlige overføringer. Disse medlemmer foreslår derfor at fradragrammen økes til 25 000 kroner for gaver fra privatpersoner og til 100 000 kroner for gaver fra bedrifter.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 6-50 femte ledd andre punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 25 000 kroner årlig for fysiske personer og til sammen 100 000 kroner årlig for næringsdrivende.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

17.1.8 Grunnrenteskatt

Komiteens medlemmer fra Høyre peker på at småskala vannkraftverk representerer et betydelig potensial for ny fornybar kraftproduksjon i Norge. Disse medlemmer har merket seg at NVE anslår et potensial på landsplan på 25 TWh ny kraftproduksjon fra småkraftverk. Dette utgjør mer enn 20 pst. av dagens kraftproduksjon i et normalår, og dekker mer enn 80 pst. av strømforbruket til norske husholdninger. Det gir investeringer i distriktene for om lag 80 mrd. kroner. Dette vil ha betydning for flere tusen gårdsbruk og rettighetshavere, i tillegg til leverandørindustri og annet næringsliv.

Disse medlemmer viser til at klimautfordringen krever en overgang fra fossile til fornybare energikilder.

Disse medlemmer viser til at i tillegg til en styrking av forsyningssikkerheten og økt mulighet for å forsyne Europa med fornybar, utslippsfri elektrisk kraft, kan inntekter fra salg av kraft fra småkraftverk på deres eiendom gi en viktig inntekt for gårdbrukerne og andre grunneiere. Dette kan innebære viktige alternative inntektskilder eller tilleggsinntekter i landbruket.

Disse medlemmer peker på at bygging av småkraftverk kan gi en kraftig økning i investeringene i distriktene. Det vil danne grunnlag for økt optimisme og økt sysselsetting i distriktene, både direkte og indirekte gjennom at underleverandører etc. også gjerne befinner seg i distriktene. Bygging av småkraftverk innebærer at verdier bygges for fremtidige generasjoner og gir grunnlag for næringsdrift og bosetting i distriktene.

Disse medlemmer viser til at det i dag betales full grunnrenteskatt for alle kraftverk med påstemplet merkeytelse på over 5 500 kVA, noe som tilsvarer om lag 5 MW produksjonseffekt, mens det for kraftverk under denne grensen ikke betales noen

grunnrenteskatt. Disse medlemmer peker på at denne grensen gjør at det blir lønnsomt å tilpasse småkraftverk slik at de kommer under 5 MW installert effekt, selv om det hadde vært teknisk mulig med et noe større kraftverk. Disse medlemmer peker på at en dobling av grensen fra 5 500 kVA til 11 000 kVA vil innebære at alle kraftverk som defineres som småkraftverk, slipper grunnrenteskatt. Det vil innebære at en vesentlig skattemessig barriere mot å utnytte det potensialet for økt fornybar kraftproduksjon som ligger i småkraftverk, vil fjernes. I tillegg vil en slik endring medføre at inntektsgrunnlaget for grunneierne fra småkraftverk vil øke.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 18-3 tiende ledd skal lyde:

Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 11 000 kVA, fastsettes ikke grunnrenteinntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

17.1.9 Skattefunn

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre mener at kunnskapsutvikling, herunder forsknings- og teknologiutvikling, er blant de viktigste drivkreftene for økonomisk utvikling. Å styrke bedriftenes konkurransekraft er av stor betydning for å sikre fremtidig velferd gjennom økonomisk vekst, spesielt når Norge er på vei inn i en tid med enda tydeligere kunnskaps- og tjenesteøkonomi og i en tid hvor mange bedrifter må omstilles og utvikle nye produkter for å overleve.

Disse medlemmer ønsker å styrke Skattefunn-ordningen utover regjeringens forslag, og ønsker å øke grensen for egenutført FoU til 8 mill. kroner og ekstern FoU til 12 mill. kroner, fjerne regelen om maksimal timesats på 530 kroner og fjerne reglene om at kostnader ved personale og indirekte kostnader for antall timer for egne ansatte er begrenset til maksimalt 1 850 timer pr. år, samt å etablere en ordning som indeksregulerer beløpene for henholdsvis egenutført og innkjøpt FoU i Skattefunn-ordningen hvert år.

Disse medlemmer har merket seg at regjeringen har signalisert forbedringer i Skattefunn-ordningen med «om lag 100 mill. kroner», men at

bedringene ikke skal få effekt før i 2014 og heller ikke bli konkretisert før ved budsjettfremleggelsen til høsten. Disse medlemmer finner dette bemerkelsesverdig og ser det som et forsøk fra regjeringen på å skape store forventninger på et område der deres forslag og tiltak utelukkende har hatt innstrammende hensikter gjennom de 8 år regjeringen har sittet ved makten. Disse medlemmer merker seg at mens regjeringens varslede bedring er anslått til 100 mill. kroner, hadde innstramminger som den samme regjeringen gjennomførte i 2007 et proveny på 150 mill. kroner. Disse medlemmer foreslår betydelig mer omfattende forbedringer i Skattefunn-ordningen.

Disse medlemmer viser til forslag i Innst. 470 S (2012–2013) om gjeninnføring av tilskudsordning for ulønnet arbeid som ikke omfattes av Skattefunn.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd bokstav a og b skal lyde:

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
- b. Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 12 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 12 mill. kroner i inntektsåret.

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

- c. Kostnadsrammene i bokstav a og b skal oppreguleres årlig i henhold til konsumprisindeksen.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

Komiteens medlem fra Venstre ønsker et politisk skifte i skattepolitikken – et grønt skatte-skifte hvor beskatningen vris fra skatt på arbeid til skatt på forbruk og miljøskadelig adferd. Med Vens- tres skattepolitikk blir det mer lønnsomt å arbeide og investere i norske bedrifter og arbeidsplasser, og mindre lønnsomt med forbruk og forurensning. En

slik grønn skattepolitikk er derfor både framtidstret- tet, bra for miljøet og bra for næringslivet. Ifølge svar på spørsmål fra Venstre, anslår departementet i sam- arbeid med Norges forskningsråd at om lag 10 pst. av utgiftene til Skattefunn kan relateres til miljø, klima og energieffektivisering. Dette medlem ønsker å styrke denne innsatsen, og vil innføre et ekstra til- leggs-kriterium i Skattefunn hvor det gis adgang til å utgiftsføre ytterligere 2 mill. kroner utover det som er angitt i § 16-40 annet ledd bokstav a og 4 mill. kroner utover det som er angitt i § 16-40 annet ledd bokstav b for FoU knyttet til klima, miljø og energieffektivi- sering.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn føl- gende forslag:

«I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inn- tekt gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

- c. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt vedrørende klima, miljø eller energieffektivisering begrenset til 10 mill. kro- ner, eller 14 mill. kroner for tilsvarende prosjekt utført av forskningsinstitusjon godkjent av Nor- ges forskningsråd. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunn- lag etter denne bestemmelse skal ikke overstige 14 mill. kroner i inntektsåret.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

17.2 Arveavgift

17.2.1 Avvikling av arveavgiften

Komiteens medlemmer fra Frem- skrittspartiet viser til at disse medlemmer foreslo fjerning av arveavgiften i Fremskrittspartiets alternative budsjett for 2013. Disse medlemmer mener fortsatt dette er et fornuftig grep, men tar ikke denne omkampen i forbindelse med revidert nasjo- nalbudsjett.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til disse medlemmers forslag i Innst. 480 S (2012–2013) om fjerning av trinn 1 og halvering av arveavgiften, som et første skritt på veien mot fjer- ning av arveavgiften.

Komiteens medlem fra Venstre viser til de mange utfordringer som arveavgiften gir for små og mellomstore bedrifter. Dette medlem viser til at dette er avgift på aktiva som tidligere har vært fullt

ut beskattet gjennom flere generasjoner, enten det er næringsbygg, hytter, biler eller løsøre, kontanter og verdipapirer. Dette medlem mener på prinsipielt grunnlag det er feil å beskatte eierandeler til døde mennesker en gang til. I tillegg fører arveavgiften med seg unødig byråkrati i forbindelse med arveplanlegging, juridisk bistand samt arbeid for allerede travle ligningsansatte. Dette medlem ønsker å forenkle arveoppkjørene og ønsker derfor å fjerne arveavgiften for både næringslivet og for privatpersoner.

Dette medlem vil avskaffe arveavgiften i sin helhet og fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

Lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver oppheves.

II

Denne loven trer i kraft straks og med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. andre til sjette ledd, ansees ervervet av arve- og gavemottaker 1. juli 2013 eller senere.

Hvis ikke annet følger av arvelaters eller givers bestemmelse eller av reglene i femte og sjette ledd, ansees rådigheten ervervet slik:

- a) Over arvemidler som ikke har vært under offentlig skifte: ved arvelaters død.
- b) Over midler som har vært behandlet av tingretten: når de utloddes eller utleveres uten utlodning eller boet tilbakeleveres, med mindre et høyere avgiftsgrunnlag har vært lagt til grunn ved tidligere avgiftsfastsettelse, jf. bokstav a, og fristen for å påklage den tidligere verdsettelse er utløpt ved åpningen av offentlig skifte, jf. §§ 35 og 37.
- c) Over forsvunnet persons midler som ikke undergis offentlig skifte: når dødsformodningsdagen er endelig fastsatt i henhold til lov om forsvunne personer mv. av 23. mars 1961 § 8, jf. samme lov §§ 1 og 12.
- d) Over gavemidler: når gaven i henhold til § 2 tredje ledd ansees ytet.

Bestemmelsene under a–d foran medfører ikke at rådigheten ansees ervervet så lenge gjenlevende ektefelle beholder midlene i uskiftet bo i henhold til lov, testament eller samtykke fra førstavedes arvinger.

Ved fastsettelsen av tiden for rådighetservervet sees det bort fra arvelaters eller givers bestemmelse om at midlene skal behandles som umyndiges midler eller være undergitt lignende rådighetsinnskrenking.

Rådigheten over midler som består i inntektsnyttelse (livrente, løpende kapitalavkastning, bruksrett,

grunnavgift mv.), ansees i sin helhet å være ervervet ved første termins forfall eller ved bruksrettens inntreden. Når det er forbundet med særlige vansker å fastsette kapitalverdien av inntektsnyttelsen, og når avgiftsmyndigheten finner det hensiktsmessig av andre grunner, kan rådigheten ansees ervervet etter skuddsvis for hvert enkelt års verdi av inntektsnyttelsen.

Ved erverv av livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, og av andre midler hvis vesentlige verdi er avhengig av en betingelse, ansees rådigheten over midlene ikke ervervet før betingelsen er inntrådt. Rådigheten over livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, ansees heller ikke å være ervervet, så lenge det er uvisst hvilken form eller størrelse selskapets ytelser vil få.»

17.2.2 Herreløs arv

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre viser til at staten hvert år får inntekter av at såkalt herreløs arv tilfaller statskassen. I mange andre land finnes det ordninger med at denne typen arv tilfaller frivillige organisasjoner.

Disse medlemmer viser til merknader i Innst. 470 S (2012–2013) og fremmer samtidig følgende forslag:

«I

I lov 3. mars 1972 nr. 5 om arv m.m. gjøres følgende endring:

§ 46 skal lyde:

Har arvelataren ikkje slektningar eller ektemake som arvar han, og har han ikkje gjort testament om arven, går arven til frivillige organisasjonar etter nærare reglar fastsett av kongen.

II

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endring:

§ 4 femte ledd skal lyde:

Arv og gave som nevnt i § 2 første ledd bokstav b) og § 2 annet ledd, til juridisk person med allmennnyttig formål er unntatt fra avgiftsplikt. Det samme gjelder arv etter arveloven § 46. Utdeling av midler fra institusjon eller organisasjon som har mottatt avgiftsfri arv eller gave etter reglene i dette ledd til noen som er fortrinnsberettiget på grunn av slektskap, regnes som arv eller gave direkte fra giveren eller arvelateren. Avgiftsfrihet etter dette ledd gis ikke hvis giver eller arvelater har gitt bestemmelse om bruk av arve- eller gavemidlene som ikke faller inn under et allmennnyttig formål. Departementet kan

i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av reglene i dette ledd, herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap og revisjon.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks. Endringen av arveavgiftsloven § 4 gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. juli 2013 eller senere.»

17.3 Arbeidsgiveravgift

17.3.1 Arbeidsgiveravgift for lærlinger

Komiteens medlemmer fra Framskrittspartiet viser til Innst. 480 S (2012–2013), der disse medlemmer foreslår fjerning av arbeidsgiveravgift for alle lærlinger fra 1. juli 2013.

Komiteens medlem fra Venstre viser til de store utfordringer konkurranseutsatt næringsliv har, og prognoser om økt arbeidsledighet, redusert oppdragsmengde og lavere lønnsomhet. Dette medlem er opptatt av å legge forholdene til rette for at bedrifter ikke velger bort inntak av nye lærlinger i denne situasjonen. Det er viktig å sikre trygghet for praktiske yrker, og at fremtidige elever har tillit til at de får lærlingplass når de trenger det. Det er også slik at manglende lærlingplasser medfører økte kostnader for fylkeskommunene som da må opprette ordinær undervisning som kompensasjon. Dette medlem vil også understreke viktigheten av at det offentlige øker antall lærlinger. Dette medlem viser videre til at det er svært mange som denne høsten står uten lærlingplass, og at det tafatte svaret fra enkelte regjeringspartier er at lærlingplass skal lovfestes. Dette medlem har ingen tro på å lovfeste en plass som bedrifter ikke kan tilby – ei heller lovfestes å tilby – men heller å stimulere bedriftene til å ta inn lærlinger ved bruk av varige skatteinsentiver og ved å øke lærlingtilskuddet slik dette medlem også foreslår i Innst. 2 S (2012–2013).

Dette medlem foreslår derfor at arbeidsgiveravgiften fjernes for nye lærlinger med virkning fra 1. januar 2013.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter

forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, når lærlingen tiltrer 1. juli 2013 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2013.»

17.3.2 Arbeidsgiveravgift for nystartede bedrifter

Komiteens medlem fra Venstre er spesielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedriftene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Dette medlem ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Dette medlem viser til at Venstre gjennomførte høsten 2010 nær 1 000 bedriftsbesøk. Tilbakemeldingene fra bedriftsledere og ansatte er at det er spesielt to ting de er opptatt av. Det første er en kraftig reduksjon i skjemaveldet, og det andre er å gjøre det enklere (og billigere) å ansette flere, spesielt i oppstartsfasen. Svært mange peker på at en reduksjon i arbeidsgiveravgiften ville være et svært velegnet virkemiddel. Dette medlem foreslår derfor å innføre en ordning der det ikke betales arbeidsgiveravgiften for ansatte i nystartede bedrifter med inntil fem ansatte i de tre første årene etter første gangs registrering av bedriften/virksomheten.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For nyetablerte foretak med færre enn fem ansatte, skal det ikke betales arbeidsgiveravgift som ellers følger av gjeldende regler og satser i etableringsåret og de to påfølgende årene.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for virksomheter som registreres for første gang 1. januar 2013 eller senere og med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2013.»

17.3.3 Arbeidsgiveravgift for frivillige organisasjoner

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre vil understreke betydningen av arbeidet som utføres av de frivillige organisasjonene. Frivillig sektor har en stor samfunnsmessig verdi. Det er viktig å stimulere til aktivitet i de mange små lag og foreninger gjennom å fjerne byråkratiske barrierer for de som ikke har fast ansatte i en administrasjon. Disse medlemmer vil derfor heve grensen for arbeidsgiveravgiftsplikt i enkeltforeninger til 500 000 kroner totalt og 50 000 kroner pr. ansatt.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er opp til 500 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 50 000 kroner per ansatt.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.»

17.4 Merverdiavgift

17.4.1 Merverdiavgift på mat

Komiteens medlem fra Venstre foreslår en omlegging, fornying og forenkling av merverdiavgiftsregelverket. Konkret foreslår dette medlem at økologiske produkter, frukt og grønt fritas for merverdiavgift. Det betyr en kraftig stimulans mot et sunnere kosthold og et mer miljøvennlig landbruk. Videre innebærer endringen at redusert sats på matvarer (i dag 15 pst.) oppheves og at den generelle merverdiavgiftssatsen reduseres med ett prosentpoeng til 24 pst. Samlet vil dette innebære en avgiftslette for privatpersoner, organisasjoner og virksomheter som ikke er merverdiavgiftsregistrert, på ca. 1,5 mrd. kroner årlig.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 5-1 annet ledd skal lyde:

Loven §§ 5-3 til 5-11 gjelder i den utstrekning det følger av Stortingets vedtak om merverdiavgift at det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats.

§ 5-2 oppheves.

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Frukt og grønnsaker

1. Omsetning av frukt og grønnsaker er fritatt for merverdiavgift.
2. Departementet kan gi forskrift om hva som menes med frukt og grønnsaker.

Ny § 6-16 b skal lyde:

§ 6-16 b Økologiske matvarer

1. Omsetning av økologiske matvarer er fritatt for merverdiavgift.
2. Departementet kan gi forskrift om hva som menes med økologiske matvarer.

§ 7-1 skal lyde:

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7 fjerde ledd, § 3-18, §§ 6-1 til 6-3, § 6-6 første ledd, § 6-15 og § 6-16a-b.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. juli 2013.»

17.4.2 Merverdiavgift elbiler

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til et politisk ønske om å konvertere bilparken til mer miljøvennlige biler generelt, samt at flere skal kjøpe og bruke elbiler. Disse medlemmer mener at utviklingen går for trekt og ønsker derfor å legge forholdene til rette for at det skal bli enda billigere å bruke elbiler.

Disse medlemmer foreslår på denne bakgrunn at det innføres fritak for merverdiavgift ved kjøp og leasing av batteri til elbil og ved leasing av elbiler.

Disse medlemmer fremmer på den bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 6-6 første ledd skal lyde:

(1) Omsetning og leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til fremdrift, er fritatt for merverdiavgift. Fritaket gjelder bare kjøretøy som omfattes av

Stortingets vedtak om engangsavgift § 5 første ledd bokstav i og som er registreringspliktige etter vegtrafikkloven.

§ 6-6 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Omsetning og leasing av batteri til kjøretøy som nevnt i første ledd, er fritatt for merverdiavgift.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. juli 2013.»

17.4.3 *Beløpsgrensen for årlig oppgavetermin*

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til at Stortinget i 2001 endret merverdiavgiftsloven slik at virksomheter med omsetning som ikke overstiger 1 mill. kroner i løpet av et kalenderår, kunne sende inn omsetningsoppgaver årlig i stedet for annenhver måned. Det ble den gang lagt vekt på at det var et forenklingstiltak. Det er bred enighet om at en i Norge trenger ytterligere forenklingstiltak, og en økning av denne grensen er etter disse medlemmers syn et viktig og bra tiltak. Disse medlemmer viser derfor til Dokument 8:102 L (2010–2011) fra Borghild Tenden og Trine Skei Grande hvor det ble foreslått å øke denne grensen til 2 mill. kroner og gjøre om regelverket slik at det ble en tilnærmet rett for alle virksomheter som kom under en slik omsetning å få rett til årlig omsetningsoppgave.

Ved behandling av forslaget i Stortinget 19. mai 2013 viste flertallet (regjeringspartiene) til at en heving vil ha budsjettmessig virkning, og disse mener prinsipielt at forslag om denne type endringer i størst mulig grad bør behandles i den ordinære budsjettprosessen.

Disse medlemmer fremmer derfor forslaget på nytt og regner med bred støtte da forslaget både er et godt og målrettet forenklingforslag som har en begrenset provenyeffekt all den tid det kun dreier seg om noen måneders forsinkelse for når merverdiavgiftsoppgjør finner sted, og at det i beste fall dreier seg om et lite rentetap for staten.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

§ 15-3 første ledd skal lyde:

(1) Dersom merverdiavgiftspliktig omsetning og uttak i løpet av et kalenderår ikke overstiger 2 mill. kroner, merverdiavgift ikke medregnet, kan skatte-

kontoret samtykke i at omsetningsoppgave skal leveres en gang i året. Oppgaveterminen er kalenderåret.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. juli 2013.»

17.4.4 *Registreringsgrensen for frivillige organisasjoner*

Komiteens medlem fra Venstre ønsker å styrke frivillige organisasjoner på en rekke områder. Som et ledd i en slik målrettet styrking vil dette medlem heve registreringsgrensen for allmenntilgjengelige og veldedige organisasjoner for registrering i merverdiavgiftsregisteret. I dag er beløpsgrensen for disse 140 000 kroner i avgiftspliktig omsetning i en 12-månedersperiode. Dette medlem vil heve denne grensen til 500 000 kroner.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

§ 2-1 første ledd annet punktum skal lyde:

For veldedige og allmenntilgjengelige institusjoner og organisasjoner er beløpsgrensen 500 000 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. juli 2013.»

17.5 Annet

17.5.1 *Selvstendig næringsdrivendes rett til omsorgspenger*

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at selvstendig næringsdrivende foreldre i dag ikke har rett til omsorgspenger. Ordinære arbeidstakere med funksjonshemmede og kronisk syke barn har, i tillegg til retten til ordinære omsorgspenger, rett til ekstra omsorgspenger ut over 10 dager per kalenderår. Disse medlemmer mener det er spesielt uheldig at selvstendig næringsdrivende med funksjonshemmede eller kronisk syke barn ikke har mulighet til å være hjemme med syke barn uten at det i verste fall kan gå svært hardt ut over familiens privatøkonomi. Disse medlemmer foreslår derfor å utvide retten til omsorgspenger fra folketrygden for selvstendig næringsdrivende foreldre med kronisk syke eller funksjonshemmede barn, slik at folketrygden dekker utgifter til omsorgslønn fra og med 11. fraværsdag på lik linje med ordinære arbeidstakere.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 9-5 første ledd skal lyde:

Til en arbeidstaker *eller selvstendig næringsdrivende* som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet

- a. på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
- b. fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
- c. fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
- d. fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebepesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrukk med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. *For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.*

§ 9-9 første og annet skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2 jf. § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. *Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.*

Omsorgspenger beregnes etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8. *Til selvstendig næringsdrivende ytes omsorgspenger med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet.*

II

Endringene under punkt I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2013.»

17.5.2 *Selvstendig næringsdrivendes sosiale rettigheter*

Komiteens medlem fra Venstre ønsker en fremtidsrettet næringspolitikk. Dette medlem vil derfor sikre at selvstendig næringsdrivende gis bedre sosiale rettigheter. En rekke gründere og entreprenører starter i det små med egen virksomhet. Det er derfor behov for at denne gruppen likestilles med hensyn til trygderettigheter, spesielt knyttet til sykdom hos egne barn. En likestilling av disse rettighetene vil også legge bedre til rette for at flere kvinner vil starte arbeidsplass for seg selv og andre. Dekningsgraden for selvstendig næringsdrivendes trygderettigheter er i dag 65 pst. ved omsorg for små barn når det gjelder rett til sykepenger og pleie- og omsorgspenger. For å få full godtgjørelse i permisjonstiden i dag må selvstendig næringsdrivende tegne egne forsikringer, forsikringer som er forholdsvis kostbare og medfører en belastning som svekker rekrutteringen til slik virksomhet. Dette medlem mener at dagens trygdeordninger for denne gruppen ikke legger til rette for en kombinasjon av småbarnsomsorg og yrkesaktivitet. Dette medlem viser til at selvstendig næringsdrivende fra og med 1. juli 2008 har rett til svangerskapsenger og foreldrepenger fra folketrygden med 100 pst. dekning (inntil 6 G), riktignok finansiert gjennom økt trygdeavgift for den samme gruppen.

Dette medlem mener at selvstendig næringsdrivende, i tillegg til de rettigheter som er gjeldende fra 1. juli 2013, uavhengig av om tilleggsforsikring er tegnet, skal gis rett til:

- a) 100 pst. dekning av sykepenger under svangerskap (inntil 6 G)
- b) 100 pst. dekning av omsorgspenger fra 1. dag (inntil 6 G)
- c) 100 pst. dekning av pleiepenger og opplæringspenger (inntil 6 G).

Dette medlem vil videre likestille selvstendig næringsdrivende med vanlige arbeidstakere når det gjelder rett til sykepenger. Som et ledd i en forpliktende opptrappingsplan mot full likestilling foreslår dette medlem at det gis rett til 80 pst. dekning av sykepenger fra 17. dag. I dag er dekningsgraden 65 pst.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-34 første ledd skal lyde:

Til en selvstendig næringsdrivende ytes det sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget, se §§ 8-10 og 8-35.

§ 8-34 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom en selvstendig næringsdrivende er syk-meldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom, og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, skal trygden dekke sykepenger med 100 pst. fra første sykmeldingsdag.

Nåværende tredje og fjerde ledd blir fjerde og femte ledd.

§ 8-36 første ledd skal lyde:

En selvstendig næringsdrivende har rett til syke-penger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget fra 17. sykedag. En selvstendig næringsdrivende kan mot særskilt premie tegne forsikring som kan omfatte sykepenger med 100 pst. av sykepengegrunnlaget fra første sykedag.

§ 9-5 første ledd, innledningen, skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdri-vende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspen-ger dersom han eller hun er borte fra arbeidet.

§ 9-9 nytt tredje ledd skal lyde:

For selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger fra første dag med 100 pst. av syke-pengegrunnlaget.

§ 9-16 andre ledd skal lyde:

Ytelsene gis med den prosent av sykepenge-grunnlaget som gjelder ved egen sykdom, men selv-stendig næringsdrivende vil ikke få redusert prosent ved egen sykdom. Til arbeidsledige gis ytelsen etter bestemmelsene i § 8-49 om sykepenger til arbeidsle-dige.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2013.»

17.5.3 *Selvstendig næringsdrivendes pensjon*

Komiteens medlem fra Venstre er spe-sielt opptatt av rammevilkårene for de minste bedrif-tene, gründere og selvstendig næringsdrivende. Dette medlem ønsker et nyskapende Norge. Det er et selvstendig mål for Venstre at flere starter egen bedrift og at flere tar makten over egen arbeidsdag. Også av hensyn til maktspredning er det viktig med selvstendig næringsdrivende og flere små bedrifter.

Dette medlem viser til at det i Venstres alter-native reviderte budsjett for 2013 derfor er foreslått en rekke forbedringer som bidrar til at rammebetin-gelsene for disse bedres. Det gjelder både skattefor-

slag, bedre sosiale rettigheter og direkte støtteordnin-ger over statsbudsjettets utgiftsside. I tillegg ønsker dette medlem å bedre pensjonsordningene for selvstendig næringsdrivende og enkeltpersonforetak og foreslår derfor å øke den årlige grensen for inn-skudd fra 4 til 6 pst. i innskuddspensjonsordningen for disse gruppene.

Dette medlem fremmer på den bakgrunn føl-gende forslag:

«I

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) gjøres følgende endring:

§ 2-3 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Årlig innskudd til ordning som nevnt i første og annet punktum kan ikke overstige 6 pst. av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap eller lønn mel-lom 1 og 12 G.

II

Endringen under I trer i kraft straks.»

17.5.4 *Frukt og grønt i skolen*

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre prioriterer å styrke kunnskapsformidlin-gen i skolen fremfor gratis frukt og grønt. Disse medlemmer mener mat er et primæransvar for foreldrene. Der det er behov for ordninger ved den enkelte skole, bør dette skje i et samarbeid med foreldre og kommunen.

Disse medlemmer viser til bevilgningsfor-slag i Innst. 470 S (2012–2013).

Disse medlemmer fremmer på denne bak-grunn følgende forslag:

«I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa gjøres følgende endring:

Opplæringslova § 13-5 oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2013.

III

Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i tilhø-rende forskrift.»

17.5.5 Lønnsgarantiordningen

Komiteens medlemmer fra Høyre og Venstre viser til at regjeringen Bondevik II i St.prp. nr. 1 (2005–2006) foreslo forenklinger i lønnsgarantiregelverket fra 1. januar 2006. Forenklingene var bl.a. utvidelse med hensyn til kravets forfallstid, slik at krav forfalt inntil 12 måneder før fristdagen gis dekning, men samtidig innsnevres unntaksbestemmelsen ved at adgang til å gi dekning lenger tilbake i tid enn dette bare foreslås å gjelde arbeidstakere som har tatt rettslig skritt for å få fastslått lønnskrevet. Videre ble det foreslått innskrenking av opptjeningstid for feriepengekrav ved at feriepenge dekkes samme år som fristdagen (vanligvis konkursåret) og foregående år. Disse forslagene ble reversert i forbindelse med regjeringsskiftet høsten 2005.

Forenklingene ble den gang samlet sett beregnet til å gi en årlig innsparing på ca. 93,4 mill. kroner (s. 236 i St.prp. nr. 1 for 2006). Provenyeffekten av forenklingforslagene fra regjeringen Bondevik II anslås nå å kunne gi en helårseffekt på om lag 160 mill. kroner. Tiden fra konkurs oppstår til utbetalinger kan finne sted er fortsatt om lag 6 måneder. Provenyeffekten for 2013 av disse forenklingene er derfor svært begrenset når virkningstidspunktet settes til 1. juli 2013.

Disse medlemmer mener at disse forenklingene både er logiske og fornuftige.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«I

I lov om statsgaranti for lønnskrev ved konkurs mv. gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd nytt femte punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for feriepenge som er opptjent i samme år som fristdagen og det foregående år.

§ 1 tredje ledd nytt sjettede punktum skal lyde:

For krav opptjent etter konkursåpning, gis det kun dekning for én måned regnet fra konkursåpningstidspunktet.

§ 1 tredje ledd nytt syvende punktum skal lyde:

Renter inntil fristdagen og inndrivelsesomkostninger som relaterer seg til krav som dekkes etter annet og tredje punktum, er dekningsberettiget over lønnsgarantien.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2013.»

17.5.6 Sykepenge ved sykdom under svangerskap

Komiteens medlem fra Venstre viser til representantforslag fra stortingsrepresentantene Trine Skei Grande og Borghild Tenden om tiltak som fremmer reell kjønnslikestilling i Norge (Dokument 8:69 S (2012–2013)). Dette medlem mener tiden nå er overmoden for å omskape kunnskap til konkrete tiltak som fremmer reell likestilling. Dette medlem viser til at Norge er blant de OECD-landene som har det mest kjønnsdelte arbeidsmarkedet. Dette medlem mener dette er uheldig og vil understreke at arbeidslivet er en viktig arena for å gjennomføre reell likestilling. Dette medlem vil vise til at det fortsatt er vanskeligere for unge kvinner å få jobb enn unge menn og viser til at det er under ett år siden Likestillingsombudet meldte at unge kvinner som planlegger å få barn stiller svakere i jobbkøen. Dette medlem har registrert at enkelte anbefaler kvinner å få barn før de går inn i arbeidslivet, men dette medlem mener en slik tankegang er håpløs gammeldags og vil i stedet beholde pappaperm og iverksette tiltak slik at ikke arbeidsgivere blir belastet unødige når en ung kvinne blir gravid. Dette medlem vil derfor frita arbeidsgiver for ansvar for sykepenge (arbeidsgiverperioden) for kvinner ved svangerskap.

Dette medlem fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-20 overskriften skal lyde:

Fritak for arbeidsgiveransvar for gravid arbeidstaker og ved risiko for særlig stort sykefravær.

§ 8-20 andre ledd skal lyde:

Trygden yter sykepenge til gravid arbeidstaker også i arbeidsgiverperiode, se § 8-19.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2013.»

18. Forslag fra mindretall

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen i statsbudsjettet for 2014 fremme forslag der advokatens klientkontoer håndteres i tråd med Advokatforeningens forslag og slik at unntak fra taushetsplikten ikke er nødvendig.

Forslag 2

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 6-50 femte ledd andre punktum skal lyde:

Det gis maksimalt fradrag for gaver etter denne paragraf med til sammen 25 000 kroner årlig for fysiske personer og til sammen 100 000 kroner årlig for næringsdrivende.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 3

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd bokstav a og b skal lyde:

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt, begrenset til 8 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd.
- b. Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 12 mill. kroner i inntektsåret. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige 12 mill. kroner i inntektsåret.

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

- c. Kostnadsrammene i bokstav a og b skal oppreguleres årlig i henhold til konsumprisindeksen.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 4

I

I lov 3. mars 1972 nr. 5 om arv m.m. gjøres følgende endring:

§ 46 skal lyde:

Har arvelataren ikkje slektningar eller ektemake som arvar han, og har han ikkje gjort testament om arven, går arven til frivillige organisasjonar etter nærare reglar fastsett av kongen.

II

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endring:

§ 4 femte ledd skal lyde:

Arv og gave som nevnt i § 2 første ledd bokstav b) og § 2 annet ledd, til juridisk person med allmennyttig formål er unntatt fra avgiftsplikt. Det samme gjelder arv etter arveloven § 46. Utdeling av midler fra institusjon eller organisasjon som har mottatt avgiftsfri arv eller gave etter reglene i dette ledd til noen som er fortrinnsberettiget på grunn av slektskap, regnes som arv eller gave direkte fra giveren eller arvelateren. Avgiftsfrihet etter dette ledd gis ikke hvis giver eller arvelater har gitt bestemmelse om bruk av arve- eller gavemidlene som ikke faller inn under et allmennyttig formål. Departementet kan i forskrift gi regler til utfylling og gjennomføring av reglene i dette ledd, herunder gi regler om krav til vedtekter, regnskap og revisjon.

III

Endringene under I og II trer i kraft straks. Endringen av arveavgiftsloven § 4 gjelder likevel med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. arveavgiftsloven §§ 9 og 10, går over 1. juli 2013 eller senere.

Forslag 5

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

§ 23-2 åttende ledd annet punktum skal lyde:

Fritaket etter første punktum gjelder bare dersom institusjonens eller organisasjonens totale lønnsutgifter er opp til 500 000 kroner, og bare for lønnsutbetalinger opp til 50 000 kroner per ansatt.

II

Endringene under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti:

Forslag 6

Stortinget ber regjeringen i forslag til statsbudsjett for 2014 om en grundig vurdering av konsekvensene av regjeringens forslag om endring av friinntekten i kombinasjon med økt særskatt og en vurdering av andre forslag som kan øke utvinningsgraden for felt i drift.

Forslag fra Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre:

Forslag 7

I

I lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d og som er ervervet etter 30. juni 2013 kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 10 prosent av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d foretatt etter 30. juni 2013, jf. § 14-40 tredje ledd.

II

Endringene under punkt I trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2013.

Forslag fra Fremskrittspartiet:

Forslag 8

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 prosent.

§ 14-43 første ledd bokstav e skal lyde:

e. skip, fartøyer, rigger mv. – 20 prosent.

II

§ 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel som nevnt i saldogruppe d og som er ervervet etter 30. juni 2013 kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første ledd, avskrives med inntil 5 prosent av kostpris. Tilsvarende gjelder påkostning på driftsmiddel i saldogruppe d foretatt etter 30. juni 2013, jf. § 14-40 tredje ledd.

III

Endringene under I trer i kraft fra 1. januar 2013. Endringen under II trer i kraft straks med virkning for inntektsåret 2013.

Forslag fra Høyre og Venstre:

Forslag 9

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 16-10 annet ledd skal lyde:

Skattefradrag for boligsparing gis med 28 prosent av innbetalt sparebeløp.

§ 16-10 tredje ledd første og andre punktum skal lyde:

Innsett sparebeløp kan ikke overstige 25 000 kroner pr. inntektsår. Samlet innsett sparebeløp på kontoen kan ikke overstige 300 000 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 10

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 6-6 første ledd skal lyde:

(1) Omsetning og leasing av kjøretøy som bare bruker elektrisitet til fremdrift, er fritatt for merverdiavgift. Fritaket gjelder bare kjøretøy som omfattes av Stortingets vedtak om engangsavgift § 5 første ledd bokstav i og som er registreringspliktige etter vegtrafikkloven.

§ 6-6 nytt annet ledd skal lyde:

(2) Omsetning og leasing av batteri til kjøretøy som nevnt i første ledd, er fritatt for merverdiavgift.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. juli 2013.

Forslag 11

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

§ 15-3 første ledd skal lyde:

(1) Dersom merverdiavgiftspliktig omsetning og uttak i løpet av et kalenderår ikke overstiger 2 mill. kroner, merverdiavgift ikke medregnet, kan skattekontoret samtykke i at omsetningsoppgave skal leveres en gang i året. Oppgaveterminen er kalenderåret.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. juli 2013.

Forslag 12

I

I lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa gjøres følgende endring:

Opplæringslova § 13-5 oppheves.

II

Endringen under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2013.

III

Stortinget ber regjeringen oppheve § 18-2 i tilhørende forskrift.

Forslag 13

I

I lov om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs mv. gjøres følgende endringer:

§ 1 tredje ledd nytt femte punktum skal lyde:

Det gis kun dekning for feriepenge som er opptjent i samme år som frisdagen og det foregående år.

§ 1 tredje ledd nytt sjette punktum skal lyde:

For krav opptjent etter konkursåpning, gis det kun dekning for én måned regnet fra konkursåpningstidspunktet.

§ 1 tredje ledd nytt syvende punktum skal lyde:

Renter inntil frisdagen og inndrivelsesomkostninger som relaterer seg til krav som dekkes etter annet og tredje punktum, er dekningsberettiget over lønnsгарантиen.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2013.

Forslag fra Høyre:

Forslag 14

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 18-3 tiende ledd skal lyde:

Av produksjon i kraftverk med generatorer som i inntektsåret har en samlet påstemplet merkeytelse under 11 000 kVA, fastsettes ikke grunnrenteinntekt.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 15

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 9-5 første ledd skal lyde:

- Til en arbeidstaker *eller selvstendig næringsdrivende* som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet
- på grunn av nødvendig tilsyn med og pleie av et sykt barn i hjemmet eller i helseinstitusjon,
 - fordi den som har det daglige barnetilsynet er syk,
 - fordi den som har det daglige barnetilsynet er forhindret fra å ha tilsyn med barnet fordi vedkommende følger et annet barn til utredning eller til innleggelse i helseinstitusjon, eller
 - fordi barnet på grunn av sykdom trenger oppfølging i form av legebesøk mv. selv om barnet ikke er sykt eller pleietrengende den aktuelle dagen.

§ 9-6 sjuende ledd blir nytt åttende ledd. Sjuende ledd skal lyde:

Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende for selvstendig næringsdrivende, men slik at det ved beregningen av antall dager med omsorgspenger gjøres fratrukk med ti dager.

§ 9-7 første ledd skal lyde:

For at arbeidstakeren skal få rett til omsorgspenger fra arbeidsgiveren, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med egenmelding eller legeerklæring. *For at selvstendig næringsdrivende skal få rett til omsorgspenger, må barnets eller barnepasserens sykdom dokumenteres med legeerklæring.*

§ 9-9 første og annet skal lyde:

Trygden yter omsorgspenger dersom arbeidstakeren har vært i arbeid eller i en likestilt situasjon (§ 9-2 jf. § 8-2) i til sammen minst fire uker umiddelbart før fraværet, men ikke har rett til omsorgspenger fra en arbeidsgiver. *Til selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger.*

Omsorgspenger beregnes etter de samme bestemmelsene som sykepenger fra trygden, se kapittel 8. *Til selvstendig næringsdrivende ytes omsorgspenger med 100 pst. av grunnlaget inntil seks ganger grunnbeløpet.*

II

Endringene under punkt I trer i kraft straks med virkning fra 1. juli 2013.

Forslag fra Venstre:

Forslag 16

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endring:

§ 5-15 annet ledd nytt siste punktum skal lyde:

Videre kan departementet gi forskrift om skattefritak for arbeidsgivers dekning av ansattes månedskort til kollektivtransport.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 17

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 5-14 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) Fordelen settes til differansen mellom den verdien som kan oppnås ved reelt salg av aksjen, redusert med 20 pst., og det den ansatte betaler for aksjen. Den skattefrie fordelen kan likevel ikke overstige 10 000 kroner pr. inntektsår.

II

Endringen under I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 18

I

I lov 27. juni 2008 nr. 62 om individuell pensjonsordning gjøres følgende endring:

§ 1-3 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Samlet årlig innbetaling av innskudd, premie og vederlag for administrasjon av pensjonsavtalen, herunder vederlag for forvaltning av årets innskudd og premie, kan for hver person ikke overstige 40 000 kroner.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 6-47 første ledd bokstav c annet punktum skal lyde:

Samlet fradrag kan ikke overstige 40 000 kroner.

III

Endringen under I trer i kraft straks.

Endringen under II trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 19

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt på formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

Skattebetalingsloven § 10-20 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dette gjelder ikke forskuddsskatt for personlige skattytere.

II

Endringen under I trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 20

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endring:

§ 14-43 første ledd bokstav d skal lyde:

- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar, mv. – 25 pst.

Skatteloven § 14-43 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) Driftsmiddel omfattet av første ledd som har påviselig miljø- og klimamessig effekt, kan i ervervsåret, i tillegg til avskrivning etter første eller annet ledd, avskrives med inntil 5 pst. av kostpris. Tilsvarende gjelder for påkostning på driftsmiddel som nevnt, jf. § 14-40 tredje ledd. Departementet kan gi forskrifter til utfylling og gjennomføring av dette ledd, herunder om kravet til påviselig miljø- og klimamessig effekt.

II

Endringene under punkt I trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 21

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 16-40 annet ledd ny bokstav c skal lyde:

- c. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt vedrørende klima, miljø eller energieffektivisering begrenset til 10 mill. kroner, eller 14 mill. kroner for tilsvarende prosjekt utført av forskningsinstitusjon godkjent av Norges forskningsråd. Prosjektet må være godkjent av Norges forskningsråd. Samlet fradragsgrunnlag etter denne bestemmelse skal ikke overstige 14 mill. kroner i inntektsåret.

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2013.

Forslag 22

I

Lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver oppheves.

II

Denne loven trer i kraft straks og med virkning for arv og gave hvor rådigheten, jf. andre til sjette ledd, ansees ervervet av arve- og gavemottaker 1. juli 2013 eller senere.

Hvis ikke annet følger av arvelaters eller givers bestemmelse eller av reglene i femte og sjette ledd, ansees rådigheten ervervet slik:

- a) Over arvemidler som ikke har vært under offentlig skifte: ved arvelaters død.
- b) Over midler som har vært behandlet av tingretten: når de utloddet eller utleveres uten utlodning eller boet tilbakeleveres, med mindre et høyere avgiftsgrunnlag har vært lagt til grunn ved tidligere avgiftsfastsettelse, jf. bokstav a, og fristen for å påklage den tidligere verdsettelse er utløpt ved åpningen av offentlig skifte, jf. §§ 35 og 37.
- c) Over forsvunnet persons midler som ikke undergis offentlig skifte: når dødsformodningsdagen er endelig fastsatt i henhold til lov om forsvunne personer mv. av 23. mars 1961 § 8, jf. samme lov §§ 1 og 12.
- d) Over gavemidler: når gaven i henhold til § 2 tredje ledd ansees ytet.

Bestemmelsene under a–d foran medfører ikke at rådigheten ansees ervervet så lenge gjenlevende ektefelle beholder midlene i uskiftet bo i henhold til lov, testament eller samtykke fra førstaveddets arvinger.

Ved fastsettelsen av tiden for rådighetservervet sees det bort fra arvelaters eller givers bestemmelse om at midlene skal behandles som umyndiges midler eller være undergitt lignende rådighetsinnskrenkning.

Rådigheten over midler som består i inntektsnyttelse (livrente, løpende kapitalavkastning, bruksrett, grunnavgift mv.), ansees i sin helhet å være ervervet ved første termins forfall eller ved bruksrettens inntrøden. Når det er forbundet med særlige vansker å fastsette kapitalverdien av inntektsnyttelsen, og når avgiftsmyndigheten finner det hensiktsmessig av andre grunner, kan rådigheten ansees ervervet etter skuddsvis for hvert enkelt års verdi av inntektsnyttelsen.

Ved erverv av livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, og av andre midler hvis vesentlige verdi er avhengig av en betingelse, ansees rådigheten over midlene ikke ervervet før betingelsen er inntrådt. Rådigheten over livsforsikringspoliser som ikke kan kreves gjenkjøpt, ansees heller ikke å være ervervet, så lenge det er uvisst hvilken form eller størrelse selskapets ytelser vil få.

Forslag 23

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

Det skal ikke betales arbeidsgiveravgift for lønnet arbeid som lærling som det ytes tilskudd for etter forskrift til opplæringslova 23. juni 2006 § 11-4, når lærlingen tiltrer 1. juli 2013 eller senere.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2013.

Forslag 24

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 23-2 nytt tiende ledd skal lyde:

For nyetablerte foretak med færre enn fem ansatte, skal det ikke betales arbeidsgiveravgift som ellers følger av gjeldende regler og satser i etableringsåret og de to påfølgende årene.

Nåværende tiende til trettende ledd blir ellefte til fjortende ledd.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for virksomheter som registreres for første gang 1. januar 2013 eller senere og med virkning for lønn mv. som opptjenes fra og med 1. juli 2013.

Forslag 25

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endringer:

§ 5-1 annet ledd skal lyde:

Loven §§ 5-3 til 5-11 gjelder i den utstrekning det følger av Stortingets vedtak om merverdiavgift at det skal beregnes merverdiavgift med redusert sats.

§ 5-2 oppheves.

Ny § 6-16 a skal lyde:

§ 6-16 a Frukt og grønnsaker

1. Omsetning av frukt og grønnsaker er fritatt for merverdiavgift.
2. Departementet kan gi forskrift om hva som menes med frukt og grønnsaker.

Ny § 6-16 b skal lyde:

§ 6-16 b Økologiske matvarer

1. Omsetning av økologiske matvarer er fritatt for merverdiavgift.
2. Departementet kan gi forskrift om hva som menes med økologiske matvarer.

§ 7-1 skal lyde:

Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved innførsel av varer som nevnt i § 3-6 bokstav d, § 3-7 fjerde ledd, § 3-18, §§ 6-1 til 6-3, § 6-6 første ledd, § 6-15 og § 6-16a-b.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. juli 2013.

Forslag 26

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift (merverdiavgiftsloven) gjøres følgende endring:

§ 2-1 første ledd annet punktum skal lyde:

For veldedige og allmenntilretteleggende institusjoner og organisasjoner er beløpsgrensen 500 000 kroner.

II

Endringene under I trer i kraft fra 1. juli 2013.

Forslag 27

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-34 første ledd skal lyde:

Til en selvstendig næringsdrivende ytes det sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget, se §§ 8-10 og 8-35.

§ 8-34 nytt tredje ledd skal lyde:

Dersom en selvstendig næringsdrivende er sykmeldt på grunn av svangerskapsrelatert sykdom, og tilrettelegging eller omplassering til annet arbeid i virksomheten ikke er mulig, skal trygden dekke sykepenger med 100 pst. fra første sykmeldingsdag.

Nåværende tredje og fjerde ledd blir fjerde og femte ledd.

§ 8-36 første ledd skal lyde:

En selvstendig næringsdrivende har rett til sykepenger med 80 pst. av sykepengegrunnlaget fra 17. sykedag. En selvstendig næringsdrivende kan mot særskilt premie tegne forsikring som kan omfatte sykepenger med 100 pst. av sykepengegrunnlaget fra første sykedag.

§ 9-5 første ledd, innledningen, skal lyde:

Til en arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende som har omsorg for barn, ytes det omsorgspenger dersom han eller hun er borte fra arbeidet.

§ 9-9 nytt tredje ledd skal lyde:

For selvstendig næringsdrivende yter trygden omsorgspenger fra første dag med 100 pst. av sykepengegrunnlaget.

§ 9-16 andre ledd skal lyde:

Ytelsene gis med den prosent av sykepengegrunnlaget som gjelder ved egen sykdom, men selv-

stendig næringsdrivende vil ikke få redusert prosent ved egen sykdom. Til arbeidsledige gis ytelsen etter bestemmelsene i § 8-49 om sykepenger til arbeidsledige.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2013.

Forslag 28

I

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) gjøres følgende endring:

§ 2-3 annet ledd tredje punktum skal lyde:

Årlig innskudd til ordning som nevnt i første og annet punktum kan ikke overstige 6 pst. av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet, godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap eller lønn mellom 1 og 12 G.

II

Endringen under I trer i kraft straks.

Forslag 29

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd m.m. gjøres følgende endringer:

§ 8-20 overskriften skal lyde:

Fritak for arbeidsgiveransvar for gravid arbeidstaker og ved risiko for særlig stort sykefravær.

§ 8-20 andre ledd skal lyde:

Trygden yter sykepenger til gravid arbeidstaker også i arbeidsgiverperiode, se § 8-19.

II

Endringene under I trer i kraft med virkning fra 1. juli 2013.

19. Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rå Stortinget til å gjøre slikt

vedtak til lover:

A.

Vedtak til lov

om endringer i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v.

I

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. skal § 5 fjerde ledd første punktum lyde:

Friinntekten settes til 5,5 pst. av kostpris for driftsmiddel som nevnt i § 3 b.

II

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. skal § 5 femte ledd fjerde punktum lyde:

Friinntekten settes til 5,5 pst. av beregningsgrunnlaget, og medregnes i 4 år fra og med realisasjonsåret.

III

Endringa under I tek til å gjelde straks med verkstad for kostnader til erverv av driftsmiddel pådratt frå og med 5. mai 2013.

Endringa under II tek til å gjelde straks med verkstad for realisasjon eller uttak av driftsmiddel frå og med 5. mai 2013.

IV

Ved iverksetjing av endringa under I gjeld følgende overgangsføresegner:

(1) Endringen under I gjelder ikke for kostnader til erverv av driftsmiddel som nevnt i petroleums-skatteloven § 3 b omfattet av

- a. plan for utbygging og drift etter petroleumsloven § 4-2 innkomet til Olje- og energidepartementet før 5. mai 2013, eller
- b. plan for anlegg og drift etter petroleumsloven § 4-3 innkomet til Olje- og energidepartementet før 5. mai 2013, eller
- c. søknad om fritak for plan etter petroleumsloven § 4-2 sjette ledd og § 4-3 fjerde ledd, jf. § 4-2 sjette ledd, innkomet til Olje- og energidepartementet før 5. mai 2013, eller
- d. skriftlig underretning (søknad) om vesentlig avvik eller endring av forutsetningene for fremlagt eller godkjent plan for utbygging og drift etter pe-

troleumsloven § 4-2 syvende ledd, eller plan for anlegg og drift etter § 4-3 fjerde ledd, jf. § 4-2 syvende ledd, innkommet til Olje- og energidepartementet før 5. mai 2013.

(2) Første ledd gjelder bare kostnader pådratt senest i året for produksjonsstart for petroleumsforekomsten eller året for driftsstart for innretningen. Hvis plan eller søknad etter første ledd gjelder tilleggsinvestering på petroleumsforekomst som allerede er i produksjon, omfatter første ledd bare kostnader pådratt senest i året for driftsstart for tilleggsinvesteringen.

(3) Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av denne overgangsbestemmelsen, herunder fastsette hva som skal regnes som produksjonsstart eller driftsstart etter annet ledd for plan eller søknad som omfatter flere trinn eller petroleumsforekomster.

B.

Vedtak til lov

om endringar i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltningen

I

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning gjer ein følgjande endringar:

§ 4-9 nr. 2 skal lyde:

2. Selskapsoppgaven skal inneholde spesifikasjon av selskapets brutto formue og inntekt, fradragposter og ellers andre opplysninger som har betydning for ligningen av deltakerne, herunder for fastsettelsen av personinntekt etter skatteloven § 12-2 bokstav f, og tillegg i alminnelig inntekt etter skatteloven § 10-42. Selskapet plikter ikke å føre opp beløp for poster som må ansettes ved skjønn, men skal gi de opplysninger som er nødvendige for at ligningsmyndighetene kan fastsette beløpet. §§ 4-3 nr. 2 og 4-4 gjelder tilsvarende.

§ 9-8 nr. 1 nytt andre punktum skal lyde:

Skattekontoret kan avgjøre klage etter § 9-2 nr. 1 bokstav b når det finner klagen begrunnet.

§ 9-11 nr. 1 skal lyde:

1. Når skatteklagenemnda endrer en ligningsavgjørelse til gunst for skattyteren, skal skattekontoret tilkjenne skattyteren helt eller delvis dekning av statskassen for sakskostnader. *Det samme gjelder når skattekontoret i medhold av § 9-8 nr. 1 annet punktum endrer en ligningsavgjørelse til gunst for skattyteren.* Skattyteren må fremme krav om

dekning av sakskostnader innen tre uker etter at meldingen om *vedtaket* er kommet fram.

II

Endringane under I tek til å gjelde straks.

C.

Vedtak til lov

om endring i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd skal § 23–3 andre ledd nr. 2 ny bokstav f lyde:

- f) *godtgjørelse til deltaker for arbeidsinnsats i deltakerlignet selskap i næring der det svares produktavgift som nevnt i § 23-5.*

II

Endringa under I tek til å gjelde straks med vernad frå og med inntektsåret 2013.

D.

Vedtak til lov

om endringar i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjer ein følgjande endringar:

§ 2-30 første ledd bokstav e nr. 2 blir oppheva.

Noverande nr. 3 til 7 blir nr. 2 til 6.

§ 5-43 første ledd bokstav f skal lyde:

- f. husleiestøtte etter *lov om bustøtte* og kommunal bostøtte utenfor arbeidsforhold,

§ 5-50 andre ledd bokstav e skal lyde:

- e) offentlig tilgjengelige tiltak arrangert av massemedier. Departementet kan gi forskrift for å utfylle forrige *punktum*.

§ 9-14 trettande ledd skal lyde:

(13) Departementet kan gi regler til utfylling og gjennomføring av denne paragraf, *herunder om plikt til å levere oppgave med beregning av gevinst eller tap.*

§ 14-64 tredje ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Ved uttak av driftsmiddel gjennom overføring av andel i selskap som nevnt i § 10-40, jf. § 14-60 tredje ledd fjerde punktum bokstav a, skal inntekten ved inntektsoppgjøret tas med ved beregning av årets overskudd eller underskudd på andelen uten fordeling mellom overdrager og erverver etter § 10-41 tredje ledd.

II

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjer ein følgjande endringar:

§ 9-14 andre ledd fjerde punktum og nytt femte og sjettede punktum skal lyde:

Eiendel som tilhører eller forpliktelse som påhviler selskap som nevnt i § 10-40 anses tatt ut av norsk beskatningsområde

- a. *ved overføring av andel i selskapet fra deltaker som har skatteplikt etter §§ 2-1 eller 2-2, til deltaker som ikke har slik skatteplikt og*
- b. *når eiendelen eller forpliktelsen på annen måte mister tilknytning til Norge slik at norsk skattelovgivning ikke får virkning for inntekter og kostnader knyttet til eiendelen eller forpliktelsen.*

Eiendel eller forpliktelse som nevnt i foregående punktum anses tatt ut av beskatningsområdet med en forholdsmessig del, svarende til den overførte andelen. Den forholdsmessige delen av gevinsten eller tapet skal tas med ved beregning av årets overskudd eller underskudd på andelen uten fordeling mellom overdrager og erverver etter § 10-41 tredje ledd.

§ 9-14 niande ledd andre punktum skal lyde:

Retten til utsettelse etter denne paragraf begrenses til årets netto utlignede skatt på inntekten.

§ 14-60 tredje ledd fjerde punktum og nytt femte punktum skal lyde:

Driftsmiddel som tilhører selskap som nevnt i § 10-40 anses tatt ut av norsk beskatningsområde

- a. *ved overføring av andel i selskapet fra deltaker som har skatteplikt etter §§ 2-1 eller 2-2, til deltaker som ikke har slik skatteplikt og*
- b. *når driftsmidlet på annen måte mister tilknytning til Norge slik at norsk skattelovgivning ikke får virkning for inntekter og kostnader knyttet til driftsmidlet.*

Driftsmiddel som nevnt i foregående punktum anses tatt ut av beskatningsområdet med en forholdsmessig del, svarende til den overførte andelen.

III

Endringane under I tek til å gjelde straks.

Endringane under II § 9-14 andre ledd og § 14-60 tredje ledd tek til å gjelde straks med verknad for uttak frå norsk skattleggingsområde frå og med 22. juni 2012.

Endringane under II § 9-14 niande ledd tek til å gjelde straks med verknad for uttak frå norsk skattleggingsområde frå og med 15. mai 2012.

E.

Vedtak til lov

om endringar i lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel

I

I lov 21. desember 2007 nr. 119 om toll og vareførsel gjer ein følgjande endringar:

§ 9-5 skal lyde:

§ 9-5 *Nedsettelse av toll*

(1) *Departementet kan treffe enkeltvedtak om nedsettelse av toll dersom det oppstår tilfeller eller situasjoner som ikke var overveid da Stortingets vedtak om toll ble truffet, og tollene i det enkelte tilfellet får en utilsiktet og klart urimelig virkning.*

(2) *Departementet kan gi forskrift om nedsettelse av toll etter denne paragraf, herunder om søknadsbehandling, frister og vilkår for nedsettelsen.*

Ny § 13-10 skal lyde:

§ 13-10 *Planlegging, målretting og gjennomføring av kontroller*

(1) *Ved planlegging, målretting og gjennomføring av kontroller kan tollmyndighetene innhente, lagre, sammenstille og bruke nødvendige personopplysninger, herunder sensitive personopplysninger som nevnt i personopplysningsloven § 2 nr. 8 bokstav b og c.*

(2) *Kildene for personopplysningene kan være anonyme. Det er ikke krav om at personopplysningene er fullstendige og verifiserte. Tollmyndighetene må innen fire måneder avklare om ikke-verifiserte personopplysninger er korrekte og relevante.*

(3) *Personopplysninger skal ikke lagres lenger enn det som er nødvendig ut fra formålet med behandlingen. Personopplysninger knyttet til resultatene av analyser av varer og substanser, kan lagres i inntil fem år eller inntil rettskraftig dom foreligger.*

(4) *Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av reglene i denne paragraf.*

II

Endringane under I tek til å gjelde straks.

F.

Vedtak til lov

om endring i lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift

I

I lov 19. juni 2009 nr. 58 om merverdiavgift skal § 11-1 tredje ledd nytt andre punktum lyde:

Representanten er likevel ikke ansvarlig for betaling av merverdiavgift dersom den næringsdrivende er hjemmehørende i et land som Norge har inngått avtale med om utveksling av opplysninger og gjensidig bistand til innfordring mv. av merverdiavgiftskrav.

II

Endringa under I tek til å gjelde 1. juli 2013.

G.

Vedtak til lov

om endring i lov 22. juni 2012 nr. 41 om endringar i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav

I

I lov 22. juni 2012 nr. 41 om endringar i lov 17. juni 2005 nr. 67 om betaling og innkreving av skatte- og avgiftskrav skal § 5-1 tredje ledd lyde:

(3) Før inntektsårets begynnelse utarbeider skattekontoret en skattetrekksmelding for skattyter, som viser beregnet forskuddstrekk, beregningsgrunnlaget for skattetrekket, og opplysninger om hvem som har etterspurt skattekort for skattyteren i foregående inntektsår. Skattekontoret skal utarbeide nye skattetrekksmeldinger dersom det blir gjort endringer i skattekortet. Skattekontoret skal i tillegg gi melding til skattyter når nye arbeidsgivere etterspør skattekortet.

II

Endringa under I tek til å gjelde straks.

H.

Vedtak til lov

om endringar i lov 26. april 2013 nr. 16 om endringer i ligningsloven og merverdiavgiftsloven mv. (kontrollbestemmelser og personalliste)

I

I lov 26. april 2013 nr. 16 om endringer i ligningsloven og merverdiavgiftsloven mv. (kontrollbestemmelser og personalliste) gjer ein følgjande endringar:

Likningslova § 5-5 nr. 3 andre punktum skal lyde:

Utbetaler av erstatning for personskade og tap av forsørger skal gi opplysninger om slike utbetalinger siste år, unntatt når fysiske personer er utbetaler.

Andre og tredje punktum blir tredje og nytt fjerde punktum.

Likningslova § 6-2 ny nr. 2 skal lyde:

2. *Advokater og andre tredjeparter plikter, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt, etter krav fra ligningsmyndighetene å gi opplysninger om pengeoverføringer, innskudd og gjeld, herunder hvem som er parter i overføringene, på deres konti tilhørende skattyter.*

Nr. 2 til 5, blir ny nr. 3 til 6.

Meirverdiavgiftslova § 16-2 nytt andre ledd skal lyde:

(2) *Advokater og andre tredjeparter plikter, uten hinder av lovbestemt taushetsplikt, etter krav fra avgiftsmyndighetene å gi opplysninger om pengeoverføringer, innskudd og gjeld, herunder hvem som er parter i overføringene, på deres konti tilhørende avgiftssubjektet.*

Andre til femte ledd blir nytt tredje til sjetten ledd.

II

Endringane under I tek til å gjelde straks.

Oslo, i finanskomiteen, den 12. juni 2013

Torgeir Micaelsen

leder og ordfører

Vedlegg**Brev fra Finansdepartementet v/statsråden til Stortingets presidentskap, datert 5. juni 2013****Korrigerings- og endringsproposisjon til Prop. 150 LS (2012-2013) Endringer i skatte-, avgifts- og tollavgivninga**

Prop. 150 LS (2012-2013) Endringer i skatte-, avgifts- og tollavgivninga inneholder noen feil som det bes tatt hensyn til i arbeidet med finanskomiteens innstilling.

Side 57:

I siste setning i andre spalte på side 57 er det angitt feil ikrafttredelsestidspunkt for den foreslåtte endringen i skatteloven § 14-64 tredje ledd. Det riktige skal være at endringen foreslås å tre i kraft straks

Side 62 og 63:

I proposisjonens forslag til skatteloven § 14-60 tredje ledd fjerde punktum og nytt femte punktum heter det:

“Eiendel som tilhører eller forpliktelse som påhviler selskap som nevnt i § 10-40 anses tatt ut av norsk beskatningsområde

- a. ved overføring av andel i selskapet fra deltaker som har skatteplikt etter §§ 2-1 eller 2-2, til deltaker som ikke har slik skatteplikt og
- b. når eiendelen eller forpliktelsen på annen måte mister tilknytning til Norge slik at norsk skatteavgivning ikke får virkning for inntekter og kostnader knyttet til eiendelen eller forpliktelsen.

Eiendel eller forpliktelse som nevnt i foregående punktum anses tatt ut av beskatningsområdet med en forholdsmessig del, svarende til den overførte andelen.”

I forslaget til skatteloven § 14-64 tredje ledd nytt tredje punktum heter det:

“Ved uttak av eiendel eller forpliktelse gjennom overføring av andel i selskap som nevnt i § 10-40, jf. § 14-60 tredje ledd fjerde punktum bokstav a, skal inntekten ved inntektsoppgjøret tas med ved beregning av årets overskudd eller underskudd på andelen uten fordeling mellom overdrager og erverver etter § 10-41 tredje ledd.”

Bestemmelsene i skatteloven §§ 14-60 til 14-66 gjelder bare for driftsmidler. Ved en oppretting bør skatteloven § 14-60 tredje ledd fjerde punktum og nytt femte punktum derfor lyde:

“Driftsmiddel som tilhører selskap som nevnt i § 10-40 anses tatt ut av norsk beskatningsområde

- a. ved overføring av andel i selskapet fra deltaker som har skatteplikt etter §§ 2-1 eller 2-2, til deltaker som ikke har slik skatteplikt og
- b. når driftsmidlet på annen måte mister tilknytning til Norge slik at norsk skatteavgivning ikke får virkning for inntekter og kostnader knyttet til driftsmidlet.

Driftsmiddel som nevnt i foregående punktum anses tatt ut av beskatningsområdet med en forholdsmessig del, svarende til den overførte andelen.”

Skatteloven § 14-64 tredje ledd nytt tredje punktum bør ved en oppretting lyde:

“Ved uttak av driftsmiddel gjennom overføring av andel i selskap som nevnt i § 10-40, jf. § 14-60 tredje ledd fjerde punktum bokstav a, skal inntekten ved inntektsoppgjøret tas med ved beregning av årets overskudd eller underskudd på andelen uten fordeling mellom overdrager og erverver etter § 10-41 tredje ledd.”

Side 65:

I forslaget til lov om endringer i lov 26. april 2013 nr. 16 om endringer i ligningsloven og merverdiavgiftsloven mv. (kontrollbestemmelser og personalliste) § 5-5 nr. 3 heter det:

“Ligningslova § 5-5 nr. 3 andre punktum skal lyde:

Utbetaler av erstatning for personskade og tap av forsørger skal gi opplysninger om slike utbetalinger siste år, unntatt når fysiske personer er utbetaler.”

Forslaget skal imidlertid ikke innebære at nåværende § 5-5 nr. 3 andre punktum blir fjernet. Nåværende § 5-5 nr. 3 andre og tredje punktum skal ved dette forslaget bli henholdsvis § 5-5 nr. 3 tredje og nytt fjerde punktum.

Forslag til lov om endringer i lov 26. april 2013 nr. 16 om endringer i ligningsloven og merverdiavgiftsloven mv. (kontrollbestemmelser og personalliste) § 5-5 nr. 3 bør ved en oppretting lyde:

“Likningslova § 5-5 nr. 3 andre punktum skal lyde:

Utbetaler av erstatning for personskade og tap av forsørger skal gi opplysninger om slike utbetalinger siste år, unntatt når fysiske personer er utbetaler.

Andre og tredje punktum blir tredje og nytt fjerde punktum.”

